

ODREDBE ZA PROVOĐENJE

Tekst (Stavci/članci) koji se brišu označeni su crvenom bojom

Tekst (Stavci/članci) koji se dodaju označeni su zelenom bojom

Članak 5.

1. UVJETI ZA ODREĐIVANJE NAMJENA POVRŠINA

1. Razgraničenje zona javnih i drugih namjena vrši se na osnovi prikaza građevinskih područja naselja uz uvažavanje stvarnog stanja na terenu i vlasničkih odnosa. To se odnosi i na prometne koridore.
2. Razgraničenje javnih prometnih površina, površina određenih za gradnju zgrada gospodarskih djelatnosti, građevinska područja naselja te šumskih i poljoprivrednih površina kao i površina za sport i rekreaciju prikazano je u kartografskom prikazu 1. - Korištenje i namjena prostora, a detaljno razrađeno na kartama građevinskih područja naselja u mjerilu 1:5.000.
3. U planu namjene površina su detaljno razgraničene zone različitih namjena.
Razgraničenje građevinskih područja naselja je određeno u pravilu granicama postojećih čestica ili na osnovi drugih elemenata od značaja za pojedinu namjenu (reljef, dubina čestice, oblik i sl.)
4. Kod određivanja plana namjene prostora izvršena je sistematizacija namjene vodeći računa o očuvanju prirodnih vrijednosti nudeći mogućnost razvoja u svakom od naselja u skladu s mogućnostima i rastom broja stanovnika.
5. Sistematizacija namjene površina je izvršena po sljedećim grupama:
 - a) prostori za razvoj i uređenje
 - * razvoj i uređenje prostora naselja
 - * razvoj i uređenje prostora izvan naselja
 - * poljoprivredna tla isključivo osnovne namjene
 - * uređenje vodotoka i voda
 - * šume i druge neizgrađene površine
 - b) promet
 - * cestovni promet
 - * željeznički promet

Članak 6. se mijenja:

Članak 6.

2. UVJETI ZA UREĐENJE PROSTORA

2.1. Građevine od važnosti za državu i županiju

2.1.1. Građevine od važnosti za državu

1. Postojeća državna cesta D23 ; **Duga Resa (D3) – Josipdol – Žuta Lokva – Senj (D8)**; je od važnosti je za državu.
2. Na području općine izgrađen je dio autoceste Bosiljevo - Sv. Rok od važnosti za državu.
3. Planirana je brza cesta **na pravcu** Popovača (A3) - Sisak - Glina - Josipdol (A1) (Tounj - Slunj – Cetingrad - Sisak iz PPKŽ) – od važnosti za državu.
4. Postojeća je ~~magistralna~~ željeznička pruga **za međunarodni promet M202 Zagreb GK Rijeka Zagreb–Rijeka.**
5. Planirana je izgradnja ~~magistralne~~ željezničke pruge **velike propusne moći** od važnosti za državu.
6. **Postojeći dalekovod napona 110 kV HE Gojak – TS/EVP Oštarije 1 od važnosti je za državu.**
Postojeći dalekovod napona 110 kV HE Gojak – TS/EVP Oštarije 2 od važnosti je za državu.
6. Postojeći dalekovod napona 220 kV **TS Mraclin – TS Brinje** od važnosti je za državu.
7. Planirani dalekovod napona 2x400 kV od važnosti je za državu.
Planirani dalekovod napona 110 kV TS/EVP Oštarije – TS Slunj od važnosti je za državu.
8. Predložena zona parka prirode uz Mrežnicu i Tounjčicu – regionalni park prirode Mrežnica.
9. Građevina eksploatacije mineralnih sirovina, tehničkog građevnog kamena (kamenolom Tounj) – od važnosti je za državu i županiju.

10. Zona posebne namjene "Eugen Kvaternik" od važnosti je za državu.

11. Postojeći ~~i-planirani~~ magistralni plinovod **75/50 bara** od Bosiljeva prema Dalmaciji u koridoru autoceste od važnosti je za državu.

Članak 7.

2.1.1.1. Zaštitne i sigurnosne zone oko vojne lokacije SBO "Eugen Kvaternik"

1. Oko vojne lokacije SBO "Eugen Kvaternik" definirana je sigurnosna zona u grafičkom dijelu plana - grafički prikaz "Korištenje i namjena prostora": zona posebne namjene – zona zabrane bilo kakve gradnje osim objekata za potrebe obrane.

Zaštitne i sigurnosne zone oko vojne lokacije definirane su prema sljedećim smjernicama:

ZONA POSEBNE NAMJENE – ZONA ZABRANJENE IZGRADNJE

Definicija zaštitne zone: Potpuna zabrana bilo kakve izgradnje osim objekata za potrebe obrane. Granica zahvata zone prikazana je na grafičkom prikazu 1.1. – Korištenje i namjena površina.

ZONA OGRANIČENE GRADNJE

Definicija zaštitne zone:

- a) Zabrana izgradnje objekata koji svojom visinom nadvisuju vojni kompleks i time predstavljaju fizičku zapreku koja ometa rad vojnih uređaja, zabrana izgradnje skladišta goriva i opasnih tvari.
- b) Postojeća stambena naselja mogu se širiti i u njima graditi ako namjena objekata nije protivna točki a) definicije ove zaštitne zone.
- c) Za izgradnju bilo koje vrste objekata potrebno je prethodno pribaviti suglasnost MORH-a ako Prostornim planom nije drugačije određeno.

Članak 8.

2.1.2. Građevine od važnosti za županiju

1. Županijska plinska mreža (20 bara).
2. Osnovne postaje pokretnih komunikacija.

Članak 9. se mijenja:

Članak 9.

2.2. Građevinska područja naselja

1. Građevinsko područje se sastoji od izgrađenog dijela, neizgrađenog i uređenog dijela (površine predviđene za razvoj).

Unutar građevinskog područja može se graditi samo na uređenom građevinskom zemljištu.

Na području općine Tounj ovim Planom su određene sljedeće kategorije uređenosti građevinskog zemljišta:

- **I. kategorija uređenog građevinskog zemljišta obuhvaća:**
 - postojanje mogućnosti priključenja građevne čestice, odnosno zgrade na prometnu površinu ili da je izdana građevinska dozvola za građenje prometne površine;
 - postojanje mogućnosti priključenja zgrade na javni sustav odvodnje otpadnih voda ili priključenje na vlastiti sustav odvodnje;
 - postojanje mogućnosti priključenja zgrade na niskonaponsku električnu mrežu ili da ima autonomni sustav opskrbe električnom energijom ako se radi o zgradi u kojoj je projektirano korištenje iste;
- **II. kategorija uređenog građevinskog zemljišta obuhvaća: pristupni put, vodoopskrbu, odvodnju i elektroopskrbu, elektroničke komunikacije.**

I. kategorija uređenog građevinskog zemljišta određena je za sva građevinska područja naselja i građevinska područja izvan naselja za izdvojene namjene .

II. kategorija uređenog građevinskog zemljišta određena je za sva građevinska područja izvan naselja za izdvojene namjene.

Pristup s građevne čestice na prometnu površinu i priključenje na komunalnu infrastrukturu moraju biti direktni.

Prometnom površinom u obuhvatu ovog prostornog plana smatra se samo prometna površina javne namjene tj. ne može biti površina u vlasništvu vlasnika građevne čestice ili površina na kojoj je osnovano pravo služnosti prolaza u svrhu pristupa do građevne čestice.

U postupku izdavanja lokacijske dozvole i/ili građevinske dozvole za priključak građevne čestice odnosno zgrade na prometnu površinu, potrebno je ishoditi posebne uvjete/ili potvrdu glavnog projekta od tijela koje upravlja tom prometnom površinom.

U slučaju kada građevinska čestica ima mogućnost priključka na ceste različitog značaja, priključak se obavezno ostvaruje na cestu nižeg značaja. Na državnu cestu nije dozvoljen direktan pristup sa građevinskih čestica neizgrađenog i neuređenog dijela građevinskog područja.

2. 1. Građevinsko područje naselja utvrđeno prostornim planom uređenja velikog grada, grada i općine je izgrađeni i uređeni dio naselja i neizgrađeni dio područja tog naselja planiran za njegov razvoj i proširenje.

3.-2. Izdvojeno građevinsko područje izvan naselja utvrđeno prostornim planom uređenja velikog grada, grada i općine je izgrađena i/ili neizgrađena prostorna cjelina izvan građevinskog područja naselja isključivo za gospodarsku namjenu bez stanovanja (proizvodnja, ugostiteljstvo i turizam, sport) i groblja.

4.-3. Izdvojeni dio građevinskog područja naselja je odvojeni dio postojećega građevinskog područja istog naselja nastao djelovanjem tradicijskih, prostornih i funkcionalnih utjecaja.

5.-4. Izgrađeni dio građevinskog područja su izgrađene i uređene građevne čestice i druge površine privedene različitoj namjeni kao i neizgrađene i neuređene čestice zemljišta ~~površine do 5.000 m~~ koje s izgrađenim dijelom građevinskog područja čine prostornu cjelinu.

6.-5. Neizgrađeni dio građevinskog područja je jedna ili više neposredno povezanih neizgrađenih i neuređenih čestica zemljišta ~~ukupne površine veće od 5.000 m~~.

7.-6. Građevinsko zemljište je zemljište unutar i izvan građevinskog područja, koje je izgrađeno ili prostornim planom namijenjeno za građenje građevina i uređenje javnih površina.

8.-7. Građevna čestica je čestica zemljišta s pristupom na prometnu površinu koja je izgrađena ili koju je uskladu s uvjetima prostornog plana planirano utvrditi oblikom i površinom od jedne ili više čestica zemljišta ili njihovih dijelova te izgraditi, odnosno urediti.

9.-8. Granice građevinskog područja utvrđene su, u pravilu, granicama katastarskih čestica na kopiji katastarskog plana u mjerilu 1:5000.

- Na građevinskom području ne smiju se graditi građevine koje bi svojim postojanjem ili upotrebom neposredno ili potencijalno ugrožavale život, zdravlje i rad ljudi u naselju, ili ugrožavale vrijednost čovjekova okoliša, niti se smije zemljište uređivati ili koristiti na način koji bi izazvao takve posljedice.

- Parcelacija zemljišta unutar granica građevinskog područja i parcelacija građevinskog zemljišta izvan granica tog područja, može se provoditi samo u skladu s rješenjem o uvjetima građenja, lokacijskom dozvolom, rješenjem o utvrđivanju građevne čestice i **detaljnim urbanističkim** planom uređenja.

10.-9. Unutar građevinskih područja naselja mogu se graditi stambene, pomoćne, radne i gospodarske zgrade, manji pogoni, pilane, prateći sadržaji i škole, vrtići, upravne zgrade, crkve, trgovine, turistički, ugostiteljski, komunalni objekti i uređaji, te ostale građevine koje služe funkcioniranju naselja.

11.-10. Lokacije za nestambene sadržaje nisu ovim planom diferencirane. Time se omogućava izbor lokacije u trenutku donošenja odluke o gradnji, kada će se takvi sadržaji graditi u nekom od naselja.

12.-11. Na jednoj građevnoj čestici u građevinskom području naselja može se graditi jedna stambena, jedna stambeno-poslovna ili jedna poslovna zgrada. Iznimno, dozvoljava se legalizacija druge stambene građevine na istoj čestici ako je izvedena do stupanja na snagu ovog plana u skladu s ostalim odredbama za provođenje. Gradnja novih građevina na taj način (dvije stambene građevine na istoj čestici) ne dozvoljava se.

13.-12. Uz stambenu, poslovno-stambenu ili poslovnu zgradu mogu se graditi pomoćne gospodarske i manje poslovne zgrade koje sa stambenom zgradom čine jednu funkcionalnu cjelinu.

14.-13. Za poslovne i stambeno-poslovne zgrade primjenjuju se odredbe za stambenu izgradnju utvrđene ovim planom.

15.-14. Pomoćnim zgradama smatraju se garaže, spremišta, nadstrešnice, kotlovnice za kruto i tekuće gorivo, podzemni i nadzemni spremnici goriva za grijanje, ljetne kuhinje i dr.

16.-15. Gospodarskim zgradama smatraju se:

- bez izvora zagađenja: šupe, kolnice, sjenici, ljetne kuhinje, spremišta poljoprivrednih proizvoda i sl.,
- s izvorima zagađenja: staje, svinjci, kokošinjci, kuničnjaci i sl.

17.-16. Manjim poslovnim zgradama smatraju se građevine do 150 m² građevinske (bruto) površine:

– za tihe i čiste djelatnosti, bez opasnosti od požara i eksplozije; krojačke, frizerske, postolarske i fotografske radionice, prodavaonice mješovite robe, kaffei, buffeti i sl.

– za bučne djelatnosti: automehaničarske radionice, limarije, lakirnice, bravarije, kovačnice, stolarije, ugostiteljski objekti s glazbom i sl.

18.-17. Unutar građevinskog područja naselja minimalna veličina građevne čestice određuje se za nisku stambenu izgradnju od 250 m²:

– za izgradnju zgrada na slobodnostojeći način minimalna širina građevne čestice je 12 m, a minimalna dubina 20 m; udaljenost površine unutar koje se razvija tlocrt zgrade ne može biti manja od 1 m od susjedne međe, ako se ne izvode otvori na zidu, odnosno 3 m ako se izvode otvori,

– za izgradnju poluugrađenih zgrada minimalna širina građevne čestice je 10 m, a minimalna dubina 24 m.

19.-18. Unutar građevinskog područja naselja maksimalna površina građevne čestice za stambenu, stambeno poslovnu i poslovnu gradnju određuje se 1500 m².

20.-19. Kod stambene izgradnje etažna visina stambene zgrade, ne može biti veća od podrum i/ili suterena, prizemlje, kat te potkrovlje (max. 8,7 m od uređenog terena do gornjeg ruba nadozida potkrovlja na ravnom terenu, a 10,5 m na kosom terenu), a za gospodarske, pomoćne i male poslovne zgrade ne veća od podrum i/ili suterena, prizemlje, kat i/ili potkrovlje (maksimalno 5,7 m na ravnom terenu, a 7,5 m na kosom terenu od uređenog terena do gornjeg ruba nadozida potkrovlja ili kata).

21.-20. Ispod stambene, stambeno-poslovne i poslovne zgrade mogu se graditi podrumi i/ili sutereni, a tavanski prostori se mogu uređivati u potkrovlju visine nadozida max. 1,2 m.

22.-21. Podrum (Po) je potpuno ukopani dio zgrade čiji se prostor nalazi ispod poda prizemlja, odnosno suterena.

23.-22. Suterena (S) je dio zgrade čiji se prostor nalazi ispod poda prizemlja i ukopan je do 50% svoga volumena u konačno uređeni i zaravnani teren uz pročelje zgrade, odnosno da je najmanje jednim svojim pročeljem izvan terena.

24.-23. Potkrovlje (Pk) je dio zgrade čiji se prostor nalazi iznad zadnjega kata i neposredno ispod kosog ili zaobljenog krova.

25.-24. Dubina građevne čestice je najviše 50 m.

26.-25. Ukoliko su na pročelju susjedne čestice na izgrađenoj zgradi izvedeni otvori, udaljenost zgrade od susjedne granice građevne čestice mora iznositi najmanje 3,0 m. Kod manje udaljenosti obvezno se izvodi protupožarni zid bez ikakvih otvora, a na krovnoj plohi prema susjedu obvezno se izvodi snjegobran.

27.-26. Zgrade ne smiju svojom lokacijom ometati ili ugrožavati pješački kolni promet, odnosno s aspekta osunčanja i prozračenja negativno utjecati na zaštićene uvjete stanovanja i rada na susjednim česticama.

28.-27. Maksimalni koeficijent izgrađenosti kig kod stambene izgradnje sa stambenim i pomoćnim zgradama iznosi 0,4, a sa stambenim, poslovnim i pomoćnim sadržajima 0,5. To se odnosi na samostojeće i poluugrađene zgrade. Za ugrađene zgrade maksimalni koeficijent izgrađenosti kig iznosi 0,5. Ako se radi o rekonstrukciji povijesnih ili drugih zaštićenih dijelova naselja koeficijent izgrađenosti kig može biti i veći, ali ne veći od zatečenog.

29.-28. Za stambenu zgradu poljoprivrednog proizvođača uz koju će se graditi i gospodarska zgrada za potrebe poljoprivredne proizvodnje, osim tovljišta, dubina čestica ne može biti manja od 40,0 m.

30.-29. Horizontalni i vertikalni gabariti zgrada, oblikovanje pročelja i krovništa, te upotrijebljeni građevinski materijali moraju biti usklađeni s okolnim zgradama i krajobrazom.

31.-30. Krovništa se **mogu slobodno oblikovati (mogu biti kosa, višestruko lomljena, ravna, zaobljena) moraju izvesti kosa**, a nagib je definiran tehničkim normativima za određenu vrstu pokrova. Max. nagib krovništa je do 45°.

32.-31. Na industrijskim i javnim zgradama krov se može izvesti na drugačiji način, ovisno od načina osvijetljenja i tehnološkog procesa u zgradi. Iznimno, s aspekta osvijetljenja i prozračenja okolnog prostora, na pomoćnim zgradama i dograđenim dijelovima stambenih zgrada može se izvesti ravan krov.

33.-32. U starim dijelovima naselja s vrijednom ruralnom arhitekturom preporučuje se korištenje građevinskih elemenata karakterističnih za tu arhitekturu.

Zgrade koje se izgrađuju na poluugrađeni način ili u nizu moraju sa zgradom na koju su prislonjene činiti arhitektonsku cjelinu.

34.-33. Zgrade koje se izgrađuju na slobodnostojeći način ne mogu se graditi na udaljenosti manjoj od 3,0 m od granice susjedne građevne čestice ako imaju otvore. Zgrade koje se izgrađuju na poluugrađeni način jednom svojom stranom se prislanjaju na granicu susjedne građevne čestice uz postojeću ili novoplaniranu susjednu zgradu.

35.-34. Teren oko zgrade, potporni zidovi, terase i sl., treba izvesti na način da se ne narušava izgled naselja, te da se ne promijeni prirodno otjecanje vode na štetu susjednog zemljišta i susjednih zgrada. Najveća visina potpornog zida ne može biti veća od 2,0 m. U slučaju da je potrebno izgraditi potporni zid veće visine tada je isti potrebno izvesti u terasama s horizontalnom udaljenošću zidova od min. 1,5 m, a teren svake terase ozeleniti. Prilazne stepenice terase u nivou terena, ili do max. 60 cm iznad nivoa terena, potporni zidovi i sl.

mogu se graditi i izvan površine za razvoj tlocrta zgrade, ali na način da se na jednoj strani građevne čestice osigura nesmetan prilaz na stražnji dio građevne čestice min. širine 3,0 m.

~~36.-35.~~ Stambene zgrade u higijenskom i tehničkom smislu moraju zadovoljavati valjane standarde i mora se utvrditi za njih da moraju imati odgovarajuću površinu, prostorije i naročito sanitarni čvor prilikom izrade lokacijske dozvole.

~~37.-36.~~ Priključivanje zgrada na električnu mrežu obavlja se na način propisan od Elektroprivrede. Ako na dijelu građevinskog područja na kojem će se graditi postoji vodovodna mreža i ako postoje za to tehnički uvjeti, stambena se zgrada obvezno putem priključka na vodovod opskrbljuje vodom, u suprotnom slučaju opskrba vodom rješava se na higijenski način prema mjesnim prilikama.

~~38.-37.~~ Otpadne vode iz kućanstva u mjestima bez kanalizacije moraju se ispuštati u nepropusne septičke jame. U vodotoke se ne smije ispuštati osoka, otopine umjetnih gnojiva kao i druge štetne tvari, posebno iz manjih poslovnih zgrada.

~~39.-38.~~ Otpadne vode iz industrijskih kompleksa moraju se prethodno pročititi, odnosno stručno dokazati da svojom agresivnošću ne utječu na zagađenje čovjekova okoliša. Kruti otpad se može odlagati samo na za to određena mjesta. Na građevinskom području može se spaljivati samo drvo i ligno celulozni otpad.

~~40.-39.~~ Prometna površina unutar granica građevinskog područja na koju postoji izravni prilaz s građevne čestice ili je uvjet za osnivanje građevne čestice mora se projektirati, graditi i uređivati kao trg ili ulica tako da omogućava vođenje ostale infrastrukture te mora biti vezana na sustav javnih cesta. Prometna površina je površina javne namjene ili površina u vlasništvu vlasnika građevnih čestica ili površina na kojoj je osnovano pravo služnosti prolaza a kojom se osigurava pristup do građevnih čestica.

~~41.-40.~~ Ulicom se smatra svaka cesta ili put unutar granica građevinskog područja uz koji se izgrađuju zgrade i na koji zgrade imaju izravni pristup. Ulica mora imati širinu kolnika najmanje 5,50 m za slučaj dviju vozničkih traka.

~~42.-41.~~ Minimalna udaljenost regulacijske linije od ruba kolnika treba osigurati mogućnost izgradnje odvodnog jarka, usjeka i nogostupa.

Kod nerazvrstanih cesta udaljenost regulacijske linije od ruba kolnika je minimalno 2,0 m.

Kod županijskih cesta udaljenost regulacijske linije od ruba kolnika je minimalno 5,0 m.

Kod državnih cesta udaljenost regulacijske linije od ruba kolnika je minimalno 5,0 m.

Udaljenost građevinske linije od regulacijske linije je za novu gradnju 5,0 m.

Za interpolacije između dvije postojeće zgrade zadržava se postojeća udaljenost jednaka kao kod susjednih zgrada.

~~43.-42.~~ Iznimno, uz kolnik slijepe ulice može se osigurati izgradnja nogostupa samo uz jednu njenu stranu. Ne može se dozvoliti izgradnja zgrade i ograda, te podizanje nasada koji bi sprečavali proširenje suviše uskih ulica, uklanjanje oštih zavoja, odnosno koji bi zatvarali vidno polje i time ometali promet.

~~44.-43.~~ Ulična ograda se podiže iza regulacijske linije.

Najveća visina ograde prema ulici ili prema susjedima može biti 2,0 m. Iznimno mogu biti i više od 2,0 m kada je to nužno radi zaštite zgrade ili načina njenog korištenja. Ogradu je moguće izvesti jednim dijelom ili u potpunosti providnom. Kamenito ili betonsko podnožje ulične ograde ne može biti više od 70 cm.

Dio ulične ograde iznad punog podnožja mora biti providan, izveden od drveta, pocinčane žice ili drugog materijala sličnih karakteristika. Ulazna vrata na uličnoj ogradi moraju se otvarati na česticu tako da ne ugrožavaju promet na javnoj površini. Zabranjuje se postavljanje žičanih, kamenih i drugih ograda i potpornih zidova kojima bi se sprječavao slobodan prolaz uz vodotoke te koji bi smanjili propusnu moć vodotoka ili na drugi način ugrozili vodotok i područje uz vodotok. Seoska građevna čestica organizirana kao gospodarsko dvorište na kojoj slobodno borave domaće životinje mora se ograditi ogradom koja onemogućava izlaz stoke i peradi. Troškove snosi vlasnik građevne čestice.

~~45.-44.~~ Kada se javna cesta, koja prolazi kroz građevinsko područje, uređuje kao ulica, udaljenost vanjskog ruba ulične ograde ne može biti manja od osi državne ceste 9,0 m, županijske ceste 6,0 m, a lokalne ceste 4,5 m.

~~46.-45.~~ Kod postojećih ulica udaljenost građevinske linije od osi prometnice ne može biti manja od 10,0 m, osim u slučaju rekonstrukcije postojeće zgrade i interpolacije.

~~47.-46.~~ Prilaz s građevne čestice na javnu prometnu površinu treba odrediti tako da se ne ugrožava javni promet.

~~48.-47.~~ U slučaju kada se građevna čestica nalazi uz spoj sporedne ulice koja ima značaj regionalne državne ili županijske ceste, prilaz s te čestice na javnu prometnu površinu obvezno se ostvaruje preko sporedne ulice.

~~49.-48.~~ Za neizgrađeni dio građevinskog područja koji se širi uz državnu ili županijsku cestu, treba osnivati zajedničku sabirnu ulicu, preko koja će se ostvariti direktan pristup na javnu prometnu površinu za daljnju izgradnju uz tu cestu.

U pravilu treba onemogućiti širenje građevinskog područja naselja uz prometne pravce od državnog i županijskog značaja. Uz iste se i izvan građevinskog područja mogu graditi samo prateći sadržaji tranzitnog prometa kao što su benzinske pumpe, autobusna stajališta, ugostiteljski objekti, parkirališta i sl.

50. 49. Izravni prilaz s građevne čestice na javnu prometnu površinu ne može biti uži od 3,0 m.

51. 50. Ukoliko se unutar građevne čestice utvrđuje akt za građenje za poslovnu zgradu s djelatnošću koja iziskuje upotrebu vozila ili je vozilo predmet djelatnosti, do iste se mora osigurati kolni pristup s javne prometne površine minimalne širine 3,0 m.

52. 51. Za ostale djelatnosti nužno je osigurati posebni pješački pristup s javne prometne površine, min. 1,2 m.

53. 52. Za gradnju građevina u funkciji groblja koeficijent izgrađenosti k_{ig} je maksimalno 0,3, a visina zgrade je max. podrum i/ili suteran i prizemlje (Po/S+P) uz izvedbu krovista bez nadozida.

54. 53. Neizgrađeni dijelovi građevinskih područja mogu se privesti namjeni po izvršenoj pripremi i opremanju zemljišta. Za sva naselja komunalna opremljenost podrazumijeva najmanje:

- pristupni put,
- vodoopskrbu,
- električnu energiju,
- odvodnju sukladno lokalnim prilikama.

55. 54. Komunalno opremanje zgrada:

- Stambene zgrade u higijenskom i tehničkom smislu moraju zadovoljiti važeće standarde vezano na površinu, vrstu i veličine prostorija, a naročito uvjete u pogledu sanitarnog čvora.

Zgrade za povremeno stanovanje ("vikendice") koje se grade unutar granica građevinskog područja moraju također zadovoljavati uvjete iz članka 1. ovog poglavlja i ne mogu biti manje od 40 m² površine tlocrta prizemlja s obaveznim sanitarnim čvorom.

- Ako na dijelu građevinskog područja postoji vodovodna mreža i ako za to postoje tehnički uvjeti, stambena zgrada se obavezno mora priključiti na vodovod, a u drugim slučajevima opskrba pitkom vodom se rješava na higijenski način prema mjesnim prilikama.

Otpadne vode iz domaćinstva moraju se upuštati u kanalizacijski sustav ili u septičke jame.

Priključivanje zgrada na električnu mrežu obavlja se na način propisan od nadležne elektroprivredne organizacije.

56. 55. Mala ruralna naselja (do 200 stanovnika) kojima prijeti izumiranje, a koja su infrastrukturno opremljena treba aktivirati u funkciji obiteljskih poljoprivrednih domaćinstava, seoskog turizma, sekundarnog stanovanja i rekreacije.

57. 56. Pažnju je potrebno posvetiti oblikovanju ruralnih naselja, koje treba biti primjereno tradicionalnom oblikovanju prostora (položaj na terenu, organizacija okućnice s pomoćnim objektima, veličina zgrada, izbor materijala), a da istovremeno omogući kvalitetan životni standard.

Članak 10.

2.3. Izgrađene strukture van naselja

Smjernice za građenje izvan građevinskih područja:

1. Izvan građevinskih područja naselja može se planirati gradnja u skladu s vrijednostima i osobitostima prostora i to:

a) Na poljoprivrednom zemljištu, na vrijednom obradivom tlu (P2) kojeg čine:

- zemljište privedeno do visokoproduktivnog stanja,
- uređeno zemljište planirano za visoku produktivnost,
- zemljište visokoproduktivnog potencijala, mogu se graditi:
- gospodarske i uz njih stambene zgrade u funkciji obavljanja poljoprivredne djelatnosti,
- građevine prometne, energetske, komunalne i druge infrastrukture,
- građevine za istraživanje energetskih mineralnih sirovina,

b) Na poljoprivrednom zemljištu na ostalom obradivom tlu (P3) te ostalim poljoprivrednim i šumskim površinama (PŠ) mogu se graditi:

- gospodarske i stambene zgrade u funkciji obavljanja poljoprivredne djelatnosti za vlastite potrebe i potrebe seoskog turizma,
- rekreacijske građevine i sadržaji u funkciji rekreacije koja koristi prirodne resurse,
- građevine prometne, energetske, komunalne i druge infrastrukture,
- građevine vdogospodarstva, i
- građevine za istraživanje i iskorištavanje mineralnih sirovina,

c) U šumama i na šumskom zemljištu isključivo osnovne namjene – gospodarskim šumama (Š1) i zaštitnim šumama (Š2) mogu se graditi:

- građevine potrebne za gospodarenje šumama,
- građevine infrastrukture predviđene ovim planom,
- sadržaji i građevine sporta i rekreacije (ugostiteljske i smještajne građevine ako su u funkciji rekreacije koja koristi prirodne resurse),
- građevine u funkciji lova i lovno turizma,
- građevine i sadržaji vjerskog turizma,
- ostali sadržaji neophodni za funkcioniranje kontroliranog izletničkog turizma, i
- građevine od interesa za obranu.

Gradnju treba provesti u skladu sa Zakonom o šumama i Osnovama gospodarenja šumama.

2. Gospodarske građevine izvan građevinskog područja su:

a) za obavljanje intenzivne ratarske i (ili) stočarske i peradarske proizvodnje:

- građevine za intenzivnu stočarsku i peradarsku proizvodnju (staje, svinjci, kuničnjaci, peradarnici),
- građevine za skladištenje poljoprivrednih proizvoda,
- građevine za sklanjanje vozila i oruđa za ratarsku proizvodnju, te njihovo održavanje,
- ostale pomoćne građevine potrebne za obavljanje poljoprivredne djelatnosti.

3. U dijelu građevina ili kao posebne građevine u okviru gospodarskog kompleksa (stana, salaša, farme), mogu se urediti prostori za dnevni boravak i prehranu djelatnika na gospodarstvu.

b) pojedinačne građevine u funkciji poljoprivredne proizvodnje su:

- vinogradarske kućice u vinogradima,
- spremišta voća u voćnjacima,
- staklenici i plastenici,
- spremišta alata i
- ostale slične vrste poljoprivrednih građevina.

4. Građevine u rekreacijskim zonama i sadržaji koji koriste prirodne resurse su:

- lovačke i ribarske kuće,
- građevine uz prostore za uzgoj konja i konjičke sportove,
- kupališta s pratećim sadržajima.

5. U dijelu kompleksa mogu se graditi:

- stambene zgrade za stanovanje, stalni ili povremeni boravak vlasnika i djelatnika na gospodarstvu i njihovih obitelji (stambene zgrade u funkciji poljoprivredne proizvodnje),
- građevine i sadržaji u funkciji seoskog turizma, ako zemljišna površina u funkciji proizvodnje nije manja od 10 ha i ako udaljenost farme od naselja nije manja od 500 m.

6. Netto površina stambene zgrade može iznositi najviše 20 % od netto površine izgrađenih zatvorenih gospodarskih zgrada.

Netto površina građevine i sadržaja u funkciji seoskog turizma može iznositi najviše 20 % od netto površine izgrađenih zatvorenih gospodarskih građevina.

7. Stambene zgrade te građevine i sadržaji seoskog turizma u funkciji su poljoprivredne proizvodnje, pa se ne mogu graditi na čestici na kojoj nisu ranije izgrađene (ili se istovremeno ne grade) građevine i sadržaji gospodarske namjene.

8. Poljoprivredna djelatnost zasnovana na tržišnim načelima najčešće se odvija izvan granica građevinskog područja, a s obzirom da je vezana za korištenje znatnih površina kvalitetnog poljoprivrednog zemljišta, na tom se zemljištu iznimno može dozvoliti samo gradnja građevina za potrebe poljoprivredne proizvodnje.

Zahtjeve gradnje stambenih i gospodarskih građevina za potrebe poljoprivredne proizvodnje obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva (farme) te raznih vidova ruralnog turizma treba planirati pod uvjetom da ti objekti budu isključivo u funkciji obavljanja poljoprivredne djelatnosti.

9. Prilikom planiranja gradnje građevina novih poljoprivrednih gospodarstva izvan građevinskih područja te planiranja građenja u svrhu proširivanja postojećih gospodarstava, treba poticati objedinjavanje čestica poljoprivrednog zemljišta u funkcionalnu cjelinu odgovarajuće veličine da bi se na njemu mogla zasnovati rentabilna, tržišna proizvodnja.

10. Zahvati gradnje građevina u funkciji poljoprivredne proizvodnje izvan građevinskog područja moraju se planirati s ciljem onemogućavanja formiranja grupa građevinskih čestica koje bi zauzimale vrijedne poljoprivredne površine.

11. Poljoprivredni proizvodni kompleksi zemljišta i građevina ne smiju se planirati u I. i II. Zaštitnim zonama vodocrpilišta i izvorišta pitke vode, prostorima prirodnih inundacijskih područja te u pojasu 50 m od ruba šume.

12. Zasnivanje nove proizvodnje i zahvati gradnje mogu se dozvoliti na temelju programa o namjeravanim ulaganjima kojima se dokazuje njihova ekonomska opravdanost i ekološka prihvatljivost, a koji treba sadržavati:

- dokaz o vlasništvu ili pravu korištenja (zakupu) zemljišta za zahvate građenja, dokaz o vlasništvu ili dugoročnom pravu korištenja dovoljno velikih površina poljoprivrednog zemljišta za određenu proizvodnju;
- vrste poljoprivredne proizvodnje koja će se organizirati na tom zemljištu s kratkoročnim, srednjoročnim i dugoročnim planom razvitka po etapama;
- broj, okvirnu veličinu i predviđeni razmještaj planiranih građevina ovisno o vrsti i opsegu namjeravane proizvodnje i prerade te planirane turističke ponude;
- mogućnost pristupa na javne prometnice te eventualnu potrebu za novom prometnom i komunalnom infrastrukturom;
- mjere zaštite okoliša, u prvom redu zaštita voda i tla;
- projekt sanacije i uređenja okoliša (npr. potreba sadnje zaštitnog raslinja).

13. Ukoliko zbog objektivnih razloga nije moguće ispuniti uvjet minimalne veličine posjeda, odnosno broja uvjetnih grla, potrebno je uvjetovati samo proizvodnju visokorentabilnih kultura, odnosno uzgoj domaćih životinja (npr. ekološka proizvodnja).

14. Minimalna veličina zemljišta na kojem se planira zasnovati poljoprivredno gospodarstvo odnosno gradnja građevina, ovisno o vrsti poljoprivredne djelatnosti preporuča se u sljedećim površinama:

- za intenzivnu ratarsko-stočarsku djelatnost – 10 ha,
- za intenzivno bilinogojstvo – voćarstvo i vinogradarstvo – 2 ha,
- za sjemenarstvo, rasadničarstvo, cvjećarstvo, povrtlarstvo te stakleničko-plasteničku proizvodnju – 1 ha,
- za uzgoj malih životinja – 2 ha,
- Najveća površina građevnih čestica namijenjenih za izgradnju građevina poljoprivrednog gospodarstva određuje se u odnosu na ukupnu površinu zemljišta koje služi potrebama farme:
- 5% površine poljoprivrednog zemljišta farme za intenzivnu ratarsko-stočarsku djelatnost;
- 25% površine poljoprivrednog zemljišta farme za intenzivno bilinogojstvo – voćarstvo i vinogradarstvo;
- 25% površine poljoprivrednog zemljišta farme za uzgoj malih životinja;
- 50% površine poljoprivrednog zemljišta farme za sjemenarstvo, rasadničarstvo, cvjećarstvo, povrtlarstvo te stakleničko-plasteničku proizvodnju.

Građevna čestica farme mora biti izgrađena minimalno 20%, a može se izgrađivati do maksimalno 40%.

15. Udaljenosti gospodarskih građevina za intenzivnu stočarsku proizvodnju od građevinskog područja naselja, koje ovise o njihovoj veličini, odnosno kapacitetu izraženom u jedinici "uvjetnog grla", prikazane su u sljedećoj tablici:

Broj uvjetnih grla	Minimalna udaljenost (m)
10 – 15	100
16 – 100	150
101 – 300	300
301 – 800 i više	500

Pod uvjetnim grlom podrazumijeva se grlo težine 500 kg i obilježava koeficijentom 1. Sve vrste i kategorije stoke svode se na uvjetna grla primjenom odgovarajućih koeficijenata i to za:

vrsta stoke	koeficijent	broj grla	vrsta stoke	koeficijent	broj grla
krava, steona junica	1,00	10	teški konji	1,20	8
bik	1,50	7	srednje teški konji	1,00	10
vol	1,20	8	laki konji	0,80	13
junad 1-2 god.	0,70	14	ždrebad	0,75	13
junad 6-12 mjeseci	0,50	20	ovce i ovnovi, koze i jarci	0,10	100

KNJIGA 1 – ODREDBE ZA PROVOĐENJE

telad	0,25	40	janjad i jarad	0,05	200
krmača + prasad	0,055	181	tovna perad	0,000555	18.000
tovne svinje do 6 mjeseci	0,25	40	konzumne nesilice	0,002	5.000
mlade svinje 2-6 mjeseci	0,13	77	rasplodne nesilice	0,0033	3.000

16. Gospodarske i uz njih stambene zgrade građene izvan građevinskog područja naselja treba graditi na tragu lokalne tradicije izdvojenih ratarskih i stočarskih gospodarstava - stanova.

17. U prostornoj koncepciji organizacije gospodarstva i oblikovanju zgrada, te upotrebljenih materijala, treba slijediti principe uklopivosti u ambijent ruralnog pejzaža.

18. Etažna visina pojedinačnih gospodarskih građevina je prizemlje uz mogućnost izgradnje podruma i/ili suterena i potkrovlja (max. 4,5 m od uređenog terena do gornjeg ruba nadozida (potkrovlja). Za etažne visine stambenih zgrada u sklopu obiteljskog gospodarstva primjenjuju se odredbe za stambene zgrade u građevinskom području.

19. Oblikovanje zgrada mora biti u skladu s lokalnim tradicijskim graditeljstvom.

Pri tome:

- gornja kota podne ploče prizemlja, odnosno stropne konstrukcije suterena, ne može biti viša od 150 cm od kote konačno zaravnatog terena,
- svijetla visina prizemlja ne može biti veća od 260 cm,
- krov mora biti dvostrešan, nagiba 30 – 45 stupnjeva,
- drveno krovno pokriće pokriveno crijepom ili šindrom postavlja se na stropnu konstrukciju bez nadozida,
- visina nadozida u potkrovlju iznosi maksimalno 120 cm.

20. Udaljenost zgrade od ostalih međa ne može biti manja od 1,0 m.

21. Kada se zgrada gradi u blizini sjeverne međe sa susjednim vinogradom, voćnjakom ili drugim poljoprivrednim zemljištem, njena udaljenost od te međe ne može biti manja od 3,0 m.

22. Udaljenost zgrada od ruba šume ne može biti manja od 50 m.

23. Međusobna udaljenost zgrada ne može biti manja od 6,0 m.

24. Prilaz s građevne čestice na javnu prometnu površinu mora se odrediti tako da ne bude ugrožen promet na javnoj prometnoj površini.

25. Prigodom gradnje infrastrukturnih građevina, a koje se grade izvan građevinskog područja naselja, osobito građevina za gospodarenje otpadom, većih trafostanica, širenja groblja, eventualnih uređaja za pročišćavanje otpadnih voda, vodosprema, šljunčara, gliništa i sl., potrebno je voditi računa o njihovom smještaju i izgledu, osobito u slici bližeg naselja i okolnog krajobraza.

Članak 11.

3. UVJETI SMJEŠTAJA GOSPODARSKIH DJELATNOSTI

1. Ovim planom predviđene su tri zone za smještaj gospodarskih djelatnosti – pretežito zanatskih (u naseljima Zdenac, Rebrovici i Tounj) i tri zone za smještaj gospodarskih djelatnosti – pretežito industrijskih (u naseljima Kamenica Skradnička, Tounj i Zdenac). U njima je moguće graditi proizvodne, skladišne, upravne i trgovačke prostore, a ne smiju se graditi zgrade za stanovanje.

Osnovni uvjet za izgradnju takovih sadržaja u ovom prostoru je njihova ekološka prihvatljivost u smislu sprečavanja zagađenja okoliša zbog neposredne blizine naselja i poljoprivrednih površina za proizvodnju hrane.

2. Smještaj gospodarskih djelatnosti manjih kapaciteta moguć je i unutar građevinskih područja naselja na posebnim građevnim česticama ili uz zgrade za stanovanje, u posebnim zgradama ili u sklopu stambene zgrade pod uvjetom da se poštuju proporcije za visinu i izgrađenost čestice koje se primjenjuju za stambene zgrade.

3. U zonama za smještaj gospodarskih djelatnosti – pretežito industrijskih (u naseljima Kamenica Skradnička , Tounj i Zdenac) mogu se graditi industrijske zgrade i građevine, skladišta i servisi. U zonama za smještaj gospodarskih djelatnosti – pretežito zanatskih (u naseljima Zdenac, Rebrovići i Tounj) mogu se graditi zgrade za zanatsku proizvodnju , skladišta i servisi.
4. U zoni gospodarskih djelatnosti mogu se izgrađivati samo građevine čiste industrijske i druge proizvodnje, te skladišta i servisi koji svojim postojanjem i radom ne otežavaju i ugrožavaju život u naselju.
5. Koeficijent izgrađenosti kig u zoni gospodarskih djelatnosti ne može biti veća od 0,6 s tim da se od preostalog dijela, 20 % građevne čestice mora urediti kao zelena površina proizvodnog kompleksa.
6. Etažna visina zgrada ne može biti veća od prizemlja, dva kata i potkrovlja uz mogućnost izgradnje podruma i/ili suterena (Po/S+P+2+Pk).
7. Visina građevine zbog tehnološkog procesa ili drugih razloga može biti i veća, ako se njena opravdanost dokaže arhitektonskourbanističkim rješenjem uz posebno vrednovanje vizura naselja, izgrađenog po ovlaštenom arhitektu.
8. U zonama za smještaj gospodarskih djelatnosti udaljenost regulacijske linije od ruba kolnika ne može biti manja od 5,0 m, a minimalna udaljenost zgrade od granice građevne cestice ne može biti manja od 5,0 m.
9. U zonama za smještaj gospodarskih djelatnosti – pretežito industrijskih (u naseljima Kamenica Skradnička, Tounj i Zdenac) i u zonama za smještaj gospodarskih djelatnosti – pretežito zanatskih (u naseljima Zdenac, Rebrovići i Tounj) obavezno je zadovoljiti potrebe za parkiranjem osobnih i teretnih vozila na vlastitoj čestici unutar zone gospodarske namjene.

Članak 12.

Građevine gospodarske namjene – poljoprivredne

1. Zahvati gradnje građevina za uzgoj stoke moraju se, radi sprečavanja negativnih utjecaja, planirati na odgovarajućoj udaljenosti od ruba područja predviđenog za razvoj naselja, a preporuča se da udaljenosti ne budu manje od:

Broj uvjetnih grla	Minimalna udaljenost
10-15	100 m
16-100	150 m
101-300	300 m
301 i više	500 m

2. Minimalne udaljenosti građevina za uzgoj stoke i drugih građevina namijenjenih intenzivnoj poljoprivrednoj proizvodnji od prometnica preporučuju se da budu za:

- državne ceste 100 m
- županijske ceste 50 m
- lokalne ceste 30 m

3. Biljna proizvodnja i uzgoj stoke na obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvima za potrebe vlastitog domaćinstva može se dozvoliti i unutar naselja, pod uvjetom da se ne radi o centralnoj zoni naselja, odnosno, području posebnih režima zaštite. Udaljenost građevina od centralne zone naselja odnosno područja posebnog režima zaštite treba biti minimalno 500 metara.

4. Građevine koje se grade za potrebe obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava prema svom utjecaju na okoliš mogu biti:

- bez izvora onečišćenja: - spremišta poljoprivrednih proizvoda, spremišta poljoprivrednih strojeva, šupe, sjenici i sl.
- s izvorom onečišćenja: - staje, svinjci, kokošinjci, kuničnjaci i sl.

5. Na poljoprivrednom zemljištu izvan građevinskog područja koje s izgrađenom građevinskom parcelom unutar građevinskog područja naselja čini funkcionalnu i vlasničku cjelinu moguće je planirati izgradnju

jednostavnih građevina za smještaj malih životinja (perad, zečevi i sl.) u broju manjem od 15 uvjetnih grla, uz uvjet da bruto površina građevine ne prelazi 40 m².

6. Pomoćna građevina gospodarske namjene – poljoprivredne može biti prislonjena na stambenu uz uvjet da je prislanjajući zid izgrađen od vatrootpornog materijala; u protivnom ova udaljenost ne može biti manja od 5,0 m.

7. Udaljenost gospodarskih građevina – poljoprivrednih s izvorima zagađenja ne može biti manja od 20,0 m od regulacijske linije, a od stambenih i manjih poslovnih građevina ne može biti manja od 2,0 m.

8. Udaljenost gnojišta i gospodarskih građevina – poljoprivrednih u kojima se sprema sijeno ili slama ili su izgrađeni od drveta mora iznositi od granice susjedne građevne čestice najmanje 5,0 m, a od stambenih i poslovnih građevina min. 15,0 m.

9. Udaljenost gnojišta i gospodarskih građevina – poljoprivrednih od susjedne granice građevne čestice može biti i manja ukoliko se gnojište izradi kao nepropusno, a zidovi gospodarskih građevina izrade od vatrootpornog materijala.

10. Udaljenost gnojišta i gospodarskih građevina - poljoprivrednih od građevina za snabdijevanje vodom (bunari, izvori, cisterne i sl.) ne može biti manja od 20,0 m.

11. Udaljenost pčelinjaka od stambene i poslovne građevine te gospodarske građevine - poljoprivredne sa stokom ne može biti manja od 10,0 m.

12. Udaljenost pčelinjaka ne može biti manja od 15 m od regulacijske linije, a 5,0 m od granice susjedne građevne čestice ako su letišta okrenuta prema toj strani a 3,0 m ako su okrenuta u suprotnom smjeru.

13. Gospodarske građevine - poljoprivredne moraju imati zidove izvedene od vatrootpornog materijala, a ako se grade uz granicu susjedne građevne čestice moraju imati vatrootporni zid otpornosti min. 2 sata prema susjednom zemljištu i mogu biti prislonjeni na susjedne građevine.

14. Zidovi staje moraju se graditi od negorivog materijala, dok se svinjci i peradarnici, kao i staje za ovce, koze i kuniće mogu podizati od drvene građe. Pod u staji i svinjcu mora biti nepropustan za tekućinu i mora imati rigole za odvodnju osoke u gnojišnu jamu.

15. Dno i stijene gnojišta do visine 50,0 cm iznad terena moraju biti izvedeni od nepropusnog materijala. Sva tekućina iz staja, svinjaca i gnojišta mora se odvesti u jame ili silose za osoku i ne smije se razlijevati po okolnom terenu.

16. Jame i silosi za osoku moraju imati siguran i nepropustan pokrov, te otvore za čišćenje i zračenje. U pogledu udaljenosti od ostalih građevina i naprava vrijede za jame i silose za osoku jednaki propisi kao za gnojišta.

17. Lokacijskom dozvolom za izgradnju točilišta trebaju se utvrditi uvjeti:

- za opskrbu vodom,
- za djelotvorno pročišćavanje otpadnih voda i mjere za zaštitu čovjekovog okoliša,
- za prostor za boravak ljudi,
- za sadnju zaštitnog drveća.

Članak 13.

3.1. Iskorištavanje mineralnih sirovina

1. Za djelatnost iskorištavanja mineralnih sirovina primjenjivat će se odredbe za provođenje definirane Prostornim planom Karlovačke županije.

2. Iskorištavanje mineralnih sirovina je djelatnost vezana za istraživanje i iskorištavanje građevnog kamena. Postojeći kamenolom "Tounj" ima odobrenje za eksploataciju na površini 55,5 ha.

3. U obuhvatu kamenoloma nalazi se špilja koja je pod preventivnom zaštitom temeljem Zakona o zaštiti prirode i u tijeku su pripreme za trajnu zaštitu. Budući da se radi o vrijednom speleološkom objektu treba omogućiti adekvatnu zaštitu špiljskog sustava, te spriječiti nova oštećenja uzrokovana radom kamenoloma kao i očuvanje utjecajnog područja te na odgovarajući način osigurati siguran pristup ulazu radi korištenja u znanstvene i turističke svrhe.

Članak 14. se mijenja:**Članak 14.****3.2. Razvoj turizma**

1. Razvoj turizma vezan je na:

- Lovno-ribolovni turizam na području čitave općine, te drugi (alternativni) oblici "lova" (foto safari, promatranje ptica u sjevernim dijelovima gdje rijeke prelaze u svoje nizinske tokove).

"Adventures" turizam vezan uz rijeke Kupu, Koranu, Mrežnicu – rafting, kajak, kanu, splavarenje, ronjenje te turizam vezan uz brdsko-planinska područja županije – speleologija – spilja u Tounju – ispod kamenoloma, mountain-bike staze te planinarenje u gorskim krajevima županije;

2. Smještanje odgovarajućih sadržaja potrebno je planirati i provoditi tako da se čuvaju originalne i izvorne vrijednosti prirodnog, povijesnog i kulturnog okruženja te identiteta prostora, a razvoj turizma podrediti principima održivog razvitka.

3. Poticati oblike ponude integrirane u strukturu naselja, kao što su manje uslužne obiteljske jedinice.

4. Planiranje nove izgradnje prvenstveno treba predviđati na manje vrijednim zemljištima, poštujući specifične zahtjeve turističke djelatnosti, a oblikovanje objekata uskladiti s lokalnim ambijentalnim obilježjima.

5. Izdvojene zone turističke namjene T3-kamp) planiraju se u naseljima Zdenac, Rebrovići, Kamenica Skradnička, na ukupnoj površini od 7,85 ha.

Iza Članka 14. dodaje se novi Članak 14 a:**Članak 14.a****3.3. Uvjeti uređenja i gradnje građevina ugostiteljsko-turističke namjene**

1. Građevine ugostiteljsko-turističke namjene su: hoteli (prema važećem Pravilniku o razvrstavanju, kategorizaciji i posebnim standardima ugostiteljskih objekata iz skupine Hoteli, apartmani, restorani, barovi i slično, čija razina buke ne prelazi maksimume dozvoljene važećom zakonskom regulativom.

Zakonom o ugostiteljskoj djelatnosti određeno je 6 skupina građevina ugostiteljsko-turističke namjene:

- 1. Kampovi,**
- 2. Ostali ugostiteljski objekti za smještaj,**
- 3. Restorani,**
- 4. Barovi,**
- 5. Catering objekti,**
- 6. Objekti jednostavnih usluga.**

2. Građevine ugostiteljsko-turističke namjene ne smiju se graditi u građevinskim područjima naselja gdje su smješteni vjerski i kulturni sadržaji.

3. U svim građevinskim područjima naselja na području Općine Tounj zabranjena je izgradnja kampova većih od 20 kreveta, hotelskih naselja i apartmanskih naselja,

4. Na jednoj građevnoj čestici ugostiteljsko-turističke namjene minimalno 60 % korisne (neto) površine građevina mora biti ugostiteljsko-turističke namjene.

5. Smještajni kapaciteti u ugostiteljsko-turističkoj građevini mogu biti maksimalno 50 ležajeva/hektaru.

6. Građevine ugostiteljsko-turističke namjene mogu sadržavati stambeni dio, koji iznosi maksimalno 40% korisne (neto) površine građevine osnovne namjene.

7. Na jednoj građevinskoj čestici mogu se javiti najviše 1 ili 2 stambene jedinice (stana) za stalno stanovanje, maksimalno 150 m² korisne (neto) površine po stanu,
8. Smještaj stambenog dijela u poslovnoj građevini moguć je na način da stambeni dio bude u sklopu građevine osnovne namjene ili može biti građevina izdvojenog korpusa, koja s građevinom osnovne namjene čini arhitektonsko oblikovnu cjelinu.
9. Za građenje stambenog dijela koji je građevina izdvojenog korpusa vrijede iste odredbe kao za građenje slobodnostojeće obiteljske zgrade, ako ovim Odredbama nije određeno drugačije.
10. Građevine ugostiteljsko-turističke namjene mogu sadržavati javne i društvene sadržaje koji mogu iznositi maksimalno 40 % korisne (neto) površine građevine osnovne namjene.
11. Smještaj javnih i društvenih sadržaja moguć je na način da oni bude u sklopu građevine osnovne namjene.
12. Građevine ili prostori koji nisu bili ugostiteljsko-turističke namjene mogu se djelomično ili u cijelosti prenamijeniti u ugostiteljsko-turističke prostore, u skladu s odredbama ovog Plana.
13. Postojeće građevine moguće je rekonstruirati u skladu s odredbama ovog Plana.
14. Ako je zona za izgradnju građevina ugostiteljsko-turističke namjene veća od 0,60 ha treba biti izdvojena kao zona ugostiteljsko-turističke djelatnosti.
15. Građevine ugostiteljsko-turističke namjene mogu se graditi samo na slobodnostojeći način.

16. Minimalne veličine građevnih čestica za ugostiteljsko-turističke građevine:

visina građevine	najmanja širina građ. čestice	najmanja dubina građ. čestice	najmanja površina građ. čestice (m ²)
1 nadzemna etaža	15 m	20 m	500
2 nadzemne etaže	18 m	30 m	650
3 nadzemne etaže	20 m	30 m	800

17. Maksimalna veličina građevinske čestice je za građevine iz skupine građevina ugostiteljsko-turističke namjene:

- Kampovi i ostali ugostiteljski objekti za smještaj 2.000 m²,
- Restorani, barovi, catering objekti, objekti jednostavnih usluga 1.000 m².

Maksimalni koeficijent izgrađenosti građevne čestice (k_{ig}) je 0,30.

Maksimalni dopušteni koeficijent iskorištenosti (k_{is}) je:

- za ugostiteljsko-turističke građevine 0,90,
- za ugostiteljsko-turističke građevine sa stambenim dijelom 1,10.

18. Udaljenost građevine od ruba građevinske čestice mora zadovoljiti uvijete iz poglavlja "Udaljenost građevina od ruba građevinske čestice".

19. Građevine ugostiteljsko-turističke namjene ne mogu se graditi na udaljenosti manjoj od 4,0 m od susjedne međe.

20. Udaljenost građevina od regulacijske linije mora zadovoljiti uvijete iz poglavlja "Udaljenost građevina od regulacijske linije".

21. Građevine ugostiteljsko-turističke namjene ne mogu se graditi na udaljenosti manjoj od 6,0 m od regulacijske linije.

22. Međusobna udaljenost između građevina mora zadovoljiti uvijete iz poglavlja 2.2. Građevinska područja naselja, članak 9.

23. Visina i oblikovanje građevina mora zadovoljiti uvijete iz poglavlja 2.2. Građevinska područja naselja, članak 9.

24. Visina građevine u smislu ovog članka mjeri se od najniže kote uređenog terena do vijenca.

Najveća visina građevina iz skupine (poglavlje "2.1.3. Građevine ugostiteljsko-turističke namjene) je:

- Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj - 1 podzemna i 2 nadzemne etaže (7,5 m),
- Restorani - 1 podzemna i 1 nadzemna etaža (4 m),
- Barovi - 1 podzemna i 1 nadzemna etaža (4 m),

- **Kantine i pripremnice obroka (catering) - 1 podzemna i 1 nadzemna etaža (4 m),**
25. Ako građevina sadrži stambeni dio u sklopu građevine osnovne namjene, koji iznositi više od 20% korisne (neto) površine građevine, visina građevine može se povećati za 1 nadzemnu etažu, odnosno 3,0 m.

Članak 15.

4. UVJETI SMJEŠTAJA DRUŠTVENIH DJELATNOSTI

1. Planom nisu posebno izdvojene površine za društvene djelatnosti, da se ne bi ograničila izgradnja u pogledu izbora lokacije. Zgrade za društvene djelatnosti mogu se graditi unutar granica građevinskih područja na posebnoj građevnoj čestici ili na čestici sa stambenom zgradom, u sklopu stambene zgrade ili u posebnoj građevini uz uvjet da se poštuje izgrađenost građevne čestice i katnost propisana za stambene zgrade.
2. Parkiralište za automobile uredit će se prvenstveno na građevnoj čestici.
3. Treba težiti izgradnji koja predstavlja arhitekturu sa skladnom i logičnom postavom u odnosu na ulicu, okolnu izgradnju i reljef.
4. Moguća je gradnja zgrada sa sadržajima kulture, socijalne i zdravstvene zaštite, vjerskih građevina, dvorane za sport, komunalne građevine, dječjeg vrtića, osnovne škole, posebne namjene.
5. U postojećim zgradama javne namjene u pravilu se može zadržati postojeća javna namjena.
6. Prenamjena jedne u drugu javnu namjenu je moguća.

Članak 16.

4.1. Uvjeti uređenja i gradnje unutar centralne zone mješovite namjene u naselju Tounj

1. U sjedištu općine – naselju Tounj određena je centralna zona mješovite namjene u kojoj će se, pored stanovanja i pratećih te uslužnih sadržaja, pretežito smještati sadržaji društvenih djelatnosti.
2. Centralna zona mješovite namjene označena je na karti građevinskih područja naselja Tounj u mj. 1:5000.
3. U centralnoj zoni mješovite namjene mogu se graditi zgrade stambene, poslovne i trgovačke namjene te zgrade društvenih djelatnosti.
4. U ovoj zoni može se u zgradama stambene namjene dio zgrade namijeniti za trgovinu, usluge, ugostiteljstvo i ostale poslovne djelatnosti koje ne smetaju stanovanju. Moguća je svaka kombinacija sadržaja u istoj zgradi.
5. Centralna zona mješovite namjene podrazumijeva izgradnju sadržaja za potrebe naselja i cijele općine: domove za zdravstvenu i socijalnu zaštitu, omladinske, društvene, poslovne, trgovačke, ugostiteljske, turističke, sportske i druge sadržaje.
6. U ovoj zoni moguća je izgradnja zgrada pretežno trgovačko-poslovne ili društvene namjene i kao drugih zgrada na čestici uz primarnu stambenu zgradu ili zgradu mješovite namjene.
7. Unutar centralne zone mješovite namjene nove zgrade se mogu graditi, u pravilu, na postojećim katastarskim česticama.
8. Ukoliko se na čestici osim stanovanja nalazi i neka druga namjena (društvena, javna, poslovna, trgovačka) minimalna površina čestice mora biti 350,0 m².
9. Koeficijent izgrađenosti kig građevne čestice u ovoj zoni može biti max. 0,4.

10. Visina zgrade bez obzira na namjenu unutar centralne zone mješovite namjene može biti max. podrum i/ili suteran i dvije nadzemne etaže uz mogućnost gradnje potkrovlja.
11. Vrijedni objekti graditeljske baštine mogu se obnavljati i unutar ove zone isključivo na temelju i u skladu s odredbama iz poglavlja mjera zaštite kulturno-povijesnih cjelina.
12. Potrebe za parkiranjem u ovoj zoni trebaju biti riješene najvećim dijelom na građevnoj čestici.
13. Trgovi i ulice mogu se uređivati unutar ove zone na način da u manjem dijelu (manje od 50%) zadovoljavaju potrebe za parkiranjem za zgrade javnih, društvenih i trgovačkih namjena.

Članak 17.

4.2. Uvjeti uređenja i gradnje sportsko-rekreacijskih građevina

1. Površine unutar kojih se uređuju otvorena i natkrivena igrališta i druga oprema za sport označene su na kartografskim prikazima oznakom zone R.
 - Na tim se površinama moraju urediti pristupni putevi, pješačke staze, nadstrešnice, slobodne zelene površine.
 - Graditi se mogu građevine u funkciji sporta na otvorenom i prateći sadržaji: svlačionice, sanitarni čvor, manji ugostiteljski prostor - disko-klub i manji restoran te ostali klupski prostori i sl. i to kao građevine najviše do 5% površine zemljišta, visine jedne do dvije nadzemne etaže s mogućom izgradnjom podruma i/ili suterana i krovništa bez nadozida.Zatvoreni sportski tereni mogu se graditi kao dvorane u zonama sporta i rekreacije (R) i kao dvorane za škole.
2. Zone rekreacije uz razvoj turizma označene su na kartografskom prikazu oznakom zone (R) i obrađene su u poglavlju 3.2. Razvoj turizma, točka 1.

Članak 18. se mijenja:

Članak 18.

5. UVJETI UTVRĐIVANJA KORIDORA ILI TRASA I POVRŠINA PROMETNIH I DRUGIH INFRASTRUKTURNIH SUSTAVA

5.1. Prometni sustav

1. Cesta se sastoji iz kolnika i pločnika.
 - Razvrstane ceste:
 - minimalna širina prometnog traka ceste iznosi 3,0 m, a kod ulica s javnim prometom ili visokim postotkom teretnih vozila 3,25 m
 - kod jednosmjernih, jednotračnih kolnika širina voznog traka iznosi najmanje 4,5 m
 - minimalna širina pločnika je 1,50 m a iznimno 1,0 m
 - pločnik treba izvesti obostrano.
 - Nerazvrstane ceste:
 - minimalna širina prometnog traka za planirane dvosmjerne nerazvrstane ceste iznosi 2,75 m
 - kod jednosmjernih jednotračnih kolnika širina voznog traka iznosi najmanje 4,5 m
 - minimalna širina pločnika je 1,25 m, a iznimno 0,75 m
 - širina koridora za planirane nerazvrstane iznosi 15,0 m
 - za rekonstrukciju postojećih nerazvrstanih cesta čija je širina manja od one propisane Planom, osigurava se koridor za rekonstrukciju:
 - koridor za jednosmjernu cestu iznosi 10,0 m
 - koridor za dvosmjernu cestu iznosi 12,0 m
- Kod rekonstrukcije postojećih cesta, širina kolnika može iznositi i manje od one propisane Planom ako položaj postojećih građevina to onemogućava.

- Kolno-pješački prilazi:

- kolno-pješački prilazi se formiraju u izgrađenim i neizgrađenim dijelovima građevinskih područja naselja za isključivo građevne čestice obiteljske stambene izgradnje
- dužina kolno-pješačkog prilaza može biti najviše 100 m
- najmanja širina kolno-pješačkog prilaza iznosi 3,0 m
- ako je kolno-pješački prilaz duži od 100 m, mjereno od prometne površine javne namjene smatra se cestom
- kolno-pješački prilazi dužine veće od 50 m na cca pola dužine (odnosno sukladno lokalnim uvjetima) moraju imati proširenje za mimoilaženje vozila
- prilikom gradnje kolno pješačkog prilaza nije potrebno izvoditi nogostup.

2. Udaljenost građevine od regulacijskog pravca za nerazvrstane ceste i kolno pješačke prilaze, ne može biti manja od 5 metara, udaljenost poljoprivrednih gospodarskih građevina s izvorima zagađenja ne može biti manja od 15 metara.

Udaljenost građevine od regulacijskog pravca za razvrstane ceste ne može biti manja od 6 metara, osim ako to nije određeno posebnim uvjetima nadležnih pravnih osoba za upravljanje županijskim, odnosno državnim cestama.

Za postojeće objekte prilikom dogradnje ili rekonstrukcije zadržava se postojeća udaljenost. Kod ulica s pretežito izgrađenim zgradama interpolacije zadržavaju udaljenost na kojima su postojeće susjedne zgrade.

3. Kod izdavanja lokacijskih dozvola za građenje građevina i komunalnih instalacija mora se zatražiti uvjete Uprave za ceste (HC ili ŽC). **Za planiranu brzu cestu Popovača (A3) - Sisak - Glina - Josipdol (A1) (Tounj - Slunj – Cetingrad – Sisak, širina koridora iznosi 150 m.**

4. Zaštitni pojas (~~članak 37. Zakona o javnim cestama, NN 180/04, 138/06, 146/08, 38/09, 124/09, 153/09,~~ **članak 55. Zakona o cestama, NN 84/11, 22/13, 54/13, 148/13, 92/14, 110/19**) mjeri se od vanjskog ruba zemljišnog pojasa tako da je, u pravilu, širok sa svake strane za:

- autoceste	40 m
- ceste namijenjene isključivo za promet motornih vozila ili brze ceste	35 40 m
- ostale državne ceste	25 m (minimalni koridor prometnice 18 m)
- županijske ceste	15 m (minimalni koridor prometnice 12 m)
- lokalne ceste	10 m (minimalni koridor prometnice 8 m)

5. U blizini raskrižja dviju javnih cesta u razini poželjno je proširenje kolnika (a time i minimalnog koridora) za traku za skretače. Prometnice po kojima se odvija javni autobusni promet moraju imati ugibališta za autobuse i nadstrešnice.

6. Pješački hodnici u građevinskom području naselja trebaju biti izvedeni obostrano min $\bar{s}$ = 1,20 m, a biciklistička staza za jednosmjerni promet 1,0 m, odnosno 1,6 m za dvosmjerni promet. Pristupni put do građevne čestice smatra se put min. $\bar{s}$ = 3,0 m, max. dužine 50,0 m.

7. U koridoru javnih cesta van građevinskog područja i u građevinskom području naselja, mogu se graditi građevine za pružanje usluga sudionicima u prometu kao što su:

- benzinske postaje,
- praonice vozila, servisi,
- ugostiteljski objekti (motel i sl.),

Navedene građevine uz sve javne ceste moraju imati osiguran prostor za promet u mirovanju u okviru vlastite građevne čestice.

8. Uz državne ceste sve građevine moraju se graditi za svaki smjer posebno, ili mogu imati priključke na državnu cestu koji ne ugrožavaju sigurnost nivoa usluge državne ceste, što se mora dokazati odgovarajućim prometnim projektom.

9. Izgradnjom i eksploatacijom pratećih uslužnih građevina nabrojanih u prethodnoj odredbi (benzinske postaje, praonice vozila, servisi, moteli i sl.) ne smije se ugroziti sigurnost prometa na cesti, niti sniziti nivo usluge i kapacitet ceste.

10. Na svakom cestovnom križanju u nivou, nije dozvoljena sadnja drveća niti bilo kakva izgradnja na visini iznad 1,0 m od kolnika u zoni trokuta preglednosti križanja.

11. Prilikom izgradnje, rekonstrukcije ili prenamjene bilo koje građevine u javni, poslovno-trgovački ili proizvodni sadržaj na njegovoj lokaciji (čestici) ili izravno uz njegovu lokaciju, obvezno je izgraditi minimalan broj parkirališnih mjesta prema sljedećim normativima:

Namjena sadržaja	Jedinica	Broj parking mjesta
Administrativni	75 m ² btto površine	1
Trgovački	50 m ² btto površine	1
Robna kuća	40 m ² btto površine	1
Industrija i skladišta	1 zaposlen	0,20
Servisi, obrt	1 zaposlen	0,33
Ugostiteljstvo	1 mjesto 50 m ² btto površine	0,35 2
Sportski tereni	20 sjedala	1
Škole, dječje ustanove	1 učionica - jedna grupa	1
Zdravstveni	30 m ² btto površine	1

12. Za višestambene zgrade mora se osigurati minimalan broj parkirališnih mjesta prema normativu: 1 stan = 1 parkirališno mjesto na vlastitoj čestici.

Za stambene, stambeno-poslovne i poslovne zgrade zadovoljavanje parkirališno garažnih potreba obavezno je isključivo na vlastitoj čestici.

13. Širina regulacijskih profila cesta - ulica unutar građevinskog područja mora osigurati izgradnju svih prometnih površina u skladu s rangom i funkcijom ceste u naselju, te mora osigurati kvalitetnu odvodnju oborinskih voda.

U okviru kategorija pristupnih (stambenih) ulica koje su u funkciji pristupa do stambenih i drugih zgrada u slučaju otežanih terenskih uvjeta, ili ograničenja već postojećom izgradnjom mogu se navedene ulice urediti kao kolno-pješačke (min š = 5,5 m). Na grafičkim prikazima građevinskih područja naselja prikazane su regulacijske linije postojećih prometnica prema njihovim katastarskim česticama. Prilikom rekonstrukcije postojećih i gradnje novih prometnica moguće je njihovo širenje prema potrebi, u skladu s projektnom dokumentacijom. Prometnice koje nisu ucrtane u grafičkom prikazu građevinskih područja naselja ili u ostalim grafičkim prikazima mogu se graditi, uređivati i rekonstruirati sukladno ovim odredbama na temelju projektne dokumentacije.

14. U skladu s Pravilnikom o osnovnim uvjetima kojima javne ceste izvan naselja i njihovi elementi moraju udovoljavati (NN 110/01) točka 5., tablica 5.1. širina nerazvrstane ceste određuje se u odnosu na brzinu kretanja vozila. Minimalna širina prometnog traka za brzinu od 40 km/h je 2,75 m. Tako za dvosmjernu ulicu sa obostranim pločnicima minimalna širina ulice ne može biti manja od 8,5 m (2×2,75 + 2×1,5 pločnik).

15. U skladu s Pravilnikom o uvjetima za vatrogasne pristupe (NN 35/94, **55/94, 142/03**), čl. 13., širina površine za operativni rad vatrogasnih vozila ne može biti manja od 5,5 m. Slijedom toga kolno-pješački prilazi mogu biti te širine. Iznimno, prilaz za dvije građevne čestice može biti širine 3 m, ako je maksimalna duljina 50 m.

Željeznički promet

16. Na križanju ceste i željezničke pruge u istoj razini mora se osigurati trokut preglednosti u skladu s važećim zakonom i pravilnikom.

17. U koridoru željezničkih pruga van građevinskog područja i u građevinskom području naselja Tounj može se dograđivati građevinu željezničke postaje.

18. Širina koridora planirane ~~magistralne glavne pruge M202-MG1~~ željezničke pruge “**velike propusne moći**” iznosi ~~100~~ 200 m izvan naselja, a ~~50~~ 100 m ~~u naselju~~ kroz izgrađene dijelove naselja.

Na dionici željezničke pruge M202 rezervirati prostor za postavu još jednog kolosijeka uz postojeći u ukupnom koridoru optimalne širine 100 m. U slučaju prolaska kroz izgrađene dijelove naselja, koridor se može planirati i u optimalnoj širini od 50 m.

Po završetku Studijske dokumentacije, Idejnog projekta i ishođenja lokacijske dozvole, koridor će biti moguće smanjiti te prostor razvijati drugim namjenama. Unutar koridora željezničke pruge, mogu se projektnom dokumentacijom planirati alternativne trase varijante/opcije, korekcija postojeće pruge, građevine (mostovi, tuneli, vijadukti i dr.) i instalacije, spojevi na postojeću prugu, pristupne ceste, križanja sa cestama, u skladu s mjerama očuvanja krajobraznih i prirodnih vrijednosti, posebnosti

kulturno-povijesnih cjelina, biološke raznolikosti i sprječavanja nepovoljnih utjecaja na okoliš propisanih PPKŽ-om.

Na pojedinim mjestima križanja željezničke pruge s cestovnim prometnicama studijskom dokumentacijom predviđeni su denivelirani prijelazi za sve sudionike u prometu. Način rješenja pojedinih prijelaza definirat će se sukladno zakonskoj regulativi kojom se uređuje željeznička infrastruktura, odnosno moguća je denivelacija i ukidanje i svođenje i uvođenje drugih prijelaza ukoliko se pokaže kroz projektno — tehničku dokumentaciju da za to postoje prostorne mogućnosti i ekonomska opravdanost. Konačan način definirat će se projektnom dokumentacijom na razini idejnih i glavnih projekata

19. Uz trasu glavne magistralne pruge I. reda reda rezervira se infrastrukturni pojas u širini od 20 m, sa svake strane od osi postojećeg kolosjeka. U zaštitnom pojasu ne smije se ništa graditi zbog očuvanja stabilnosti padine, pruge i građevina. Ceste uz prugu mogu se graditi na udaljenosti najmanje 20,0 m mjereno vodoravno od najbližeg kolosjeka do ruba ravnika posteljice (donjeg ustroja) ceste. U zaštitnom pojasu ne smiju se graditi građevine ni odlagališta koje onečišćuju zrak, oduzimaju zraku kisik, čine zrak zapaljivim ili eksplozivnim ili stvaraju loše mirise.

Radi zaštite od požara u zaštitnom pojasu ne mogu se graditi građevine:

- građevine od nezapaljivog gradiva
- građevine od drvenog gradiva i skladišta drva
- građevine pokrivene slamom, trskom, stogovi sijena, obrada i cijepanje drva
- skladišta za plinove pod tlakom
- postrojenja i skladišta za zapaljive tekućine.

Članak 19. se mijenja:

Članak 19.

5.2. ~~Telekomunikacijska mreža~~ Elektronička komunikacijska infrastruktura

1. Ovim planskim smjernicama daju se prijedlozi za implementaciju koji će omogućiti rekonstrukciju i izgradnju kabelaške kanalizacije i elektroničke komunikacijske mreže, tj. bakrene mreže u xDSL tehnologiji ili svjetlovodne mreže u topologijama P2P i P2MP kao pouzdanog medija za implementaciju naprednih elektroničkih komunikacijskih usluga.

Telekomunikacije i informatika osnova su za željene promjene u urbanom i ruralnom prostoru pa njihov razvoj treba posebno podupirati.

Nužno je stvoriti preduvjete za razvoj i ulaganja u izgradnju nove infrastrukture, naročito svjetlovodnih pristupnih mreža, i na taj način omogućiti ultrabrz pristup internetu (>100 Mbit/s) i daljnji razvoj telekomunikacijskog tržišta na području Zupanije/Općine/Grada .

Glavni je cilj osiguravanje pametnog, održivog i uključivog rasta.

Javnu i komunalnu infrastrukturnu mrežu zone čine prometna i ulična mreža, mreža plinoopskrbe, elektroopskrbe, vodoopskrbe i odvodnje otpadnih sanitarnih i oborinskih voda te elektronička komunikacijska infrastruktura i druga povezana oprema.

Prikazani smještaji planiranih građevina i uređaja (cjevovodi, kabeli, elektronička komunikacijska infrastruktura i druga povezana oprema, trafostanice i sl.) javne i komunalne infrastrukturne mreže u grafičkom dijelu Plana, usmjeravajućeg su značenja i dozvoljene su odgovarajuće prostorne prilagodbe koje bitno ne odstupaju od koncepcije rješenja.

Konačni smještaj i broj površinskih infrastrukturnih građevina (transformatorskih stanica, elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme i sl.) utvrdit će se sukladno tehničkim i sigurnosnim zahtjevima za pojedinu građevinu , te potrebama potrošača , tako da broj i smještaj tih građevina prikazan u grafičkom dijelu Plana nije obavezan.

Kod donošenja Prostornog plana pojedinog područja planirati izgradnju potpune KK infrastrukture u koridorima javnih površina širine 1 m s obje strane prometnica, uz sljedeće napomene:

Postojeće TK kapacitete treba predvidjeti u novoizgrađenoj KK infrastrukturi.

Privode KK planirati za sve građevinske čestice na području obuhvata Plana.

Kapacitete i trasu KK, ve i čine zdenaca KK i broj cijevi planirati sukladno koncentraciji stambenih i poslovnih građevina.

U slučaju potrebe izgradnje magistralnih EKI kapaciteta za povezivanja susjednih područja, potrebno je omogućiti formiranje koridora za kapacitete koji nisu u funkciji samog područja iz obuhvata plana.

Novu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu za pružanje javnih komunikacijskih usluga putem elektroničkih komunikacijskih vodova, odrediti planiranjem koridora primjenjujući sljedeća načela:

- **za gradove i naselja gradskog obilježja: podzemno u zoni pješачkih staza ili zelenih površina; za ostala naselja: podzemno i/ili nadzemno u zoni pješачkih staza ili zelenih površina;**
- **za međunarodno , magistralno i međumjesno povezivanje: podzemno slijedeći koridore prometnica ili željezničkih pruga. Iznimno kada je to moguće, samo radi bitnog skraćivanja trasa, koridor se može planirati i izvan koridora prometnica ili željezničkih pruga vodeći računa o pravu vlasništva.**
- **za izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu za pružanje javnih komunikacijskih usluga putem elektroničkih komunikacijskih vodova planirati dogradnju, odnosno rekonstrukciju te eventualno proširenje radi implementacije novih tehnologija i/ili kolokacija odnosno potreba novih operatora, vodeći računa o pravu zajedničkog korištenja od strane svih operatora.**
- **Novu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu za pružanje komunikacijskih usluga putem elektromagnetskih valova, bez korištenja vodova, odrediti planiranjem postave baznih stanica i njihovih antenskih sustava na antenskim prihvratima na izgrađenim građevinama i rešetkastim i/ili jednocjevnim stupovima u gradovima, naseljima i izvan njih, bez detaljnog definiranja (točkastog označavanja) lokacija različito za:**
- **gradove i gusto naseljena područja ili njihove dijelove i to posebno za brdovita i posebno za ravničasta područja;**
- **ostala naselja i to posebno za brdovita i posebno za ravničasta područja; vodeći računa o mogućnosti pokrivanja tih područja radijskim signalom koji će se emitirati radijskim sustavima smještenim na te antenske prijvate (zgrade i/ili stupove) uz načelo zajedničkog korištenja od strane svih operatora-koncesionara, gdje god je to moguće.**

2.1. Kućne telekomunikacijske instalacije (unutar objekata) treba graditi tehnologijom strukturnog kabliranja (standard ISO/IEC 11801). Koncentracija instalacije mora biti u priključnoj kutiji ili izvodnom ormaru, koji se obavezno uzemljuje na temeljni uzemljivač objekta.

U takvim zgradama se preporuča i izrada optičkih instalacija, ili ostavljanje koridora (podžbukna ili nadžbukna zaštitna cijev), za prodor optičkih instalacija, a bez dodatnih građevinskih radova na objektima.

3. 2. U zoni gdje bi TK instalacije mogle biti ugrožene planiranim zahvatom, potrebno je iste zaštititi prije početka radova, a sve prema Zakonu o elektroničkim komunikacijama.

4. 3. Treba omogućiti da se, na brz i jednostavan način, svi postojeći i budući objekti priključe na elektroničku komunikacijsku mrežu.

5. 4. Treba omogućiti korištenje površina i pojaseva - koridora lokalnih, županijskih i državnih cesta za dogradnju i rekonstrukciju postojeće DTK i elektroničke komunikacijske mreže, kao i izgradnju novih.

6. 5. Treba omogućiti nesmetano korištenje postojećih trasa DTK i/ili elektroničke komunikacijske mreže.

7. 6. Detalji izgradnje DTK (broj i vrsta cijevi, broj i vrsta zdenaca DTK, dimenzije rova) trebaju biti vidljivi iz glavnog projekta za građevinsku dozvolu.

8. 7. Za sve nove poslovne, stambeno-poslovne i stambene zgrade treba izgraditi DTK sustav do najbliže točke dodira s postojećom DTK, a sve prema Zakonu o elektroničkim komunikacijama. Točna pozicija točke dodira određuje se glavnim projektom.

9. 8. Izgradnju nove elektroničke komunikacijske mreže u urbanim dijelovima treba planirati polaganjem podzemnih kabela, dok se za individualne stambene objekte dopušta realizacija putem zračne mreže.

10. 9. Rekonstrukcija ili dogradnja postojeće mreže (pojedinačni priključci) može biti realizirana podzemno i/ili zračno.

11. 10. Broj pristupnih čvorova koji sadrže aktivnu opremu može se povećati. Aktivna oprema može se smještati u postojeće građevine, tipske objekte (<12m2) - kontejnere i tipske kabinete (ormare).

12. 11. Treba omogućiti postavljanje svjetlovodnih razdjelnih ormara vanjskih za na stup ili svjetlovodnih razdjelnih ormara vanjskih s postoljem, za smještaj pasivne opreme (svjetlovodna pristupna mreža topologije P2MP).

13. Elektronička komunikacijska infrastruktura (EKI) i povezana oprema prema načinu postavljanja, dijeli se na elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i povezanu opremu na postojećim građevinama (antenski prihvat), i elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i povezanu opremu na samostojećim antenskim stupovima.

14. Za izradu grafičkog prikaza samostojećih antenskih stupova koriste se podaci iz Dodatka 2. „Objedinjeni plan razvoja pokretne komunikacijske infrastrukture” Uredbe Vlade Republike Hrvatske o izmjenama uredbe o mjerilima razvoja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, NN br. 92/2015.

15. U grafičkom prikazu određena su područja planiranih zona elektroničke komunikacijske infrastrukture za smještaj samostojećih antenskih stupova u radijusu od 1000 m do 3000 m, kao i položaji aktivnih lokacija, koje predstavljaju EKI zone radijusa 100 m.

16. Unutar zone elektroničke komunikacijske infrastrukture uvjetuje se gradnja samostojećeg antenskog stupa takvih karakteristika da može prihvatiti više operatora.

17. Iznimno, ukoliko lokacijski uvjeti ne dozvoljavaju izgradnju jednog stupa koji ima takve karakteristike da može primiti sve zainteresirane operatore (visina i sl.) dozvoljava se izgradnja nekoliko nižih stupova koji na zadovoljavajući način mogu pokriti planirano područje signalom.

18. Ukoliko je unutar zone planirane elektroničke komunikacijske infrastrukture već izgrađen samostojeći antenski stup/stupovi, tada je moguće planirati izgradnju dodatnog stupa za ostale operatore/operatora.

19. Dopušteno je postavljanje elektroničke komunikacijske infrastrukture i povezane opreme na postojećim građevinama (antenski prihvat) u skladu s posebnim uvjetima tijela ili/i osoba određenim posebnim propisima koji propisuju posebne uvjete gradnje.

20. Antenski prihvat, koji se postavlja na postojeće građevine, ne planiraju se u dokumentima prostornog uređenja.

21. Prostornim planom utvrditi koridore elektroničke komunikacijske infrastrukture na regionalnoj i međunarodnoj razini sukladno razvoju lokalnih i regionalnih prometnica.

22. U definiranom području planirati uvjete za razvoj infrastrukture te njihov razmjštaj u prostoru. Za sve nove poslovne, stambeno-poslovne i stambene zgrade predvidjeti izgradnju kabelaške kanalizacije do najbliže točke konekcije s postojećom, a sve prema Zakonu o elektroničkim komunikacijama i odgovarajućim Pravilnicima. Isto vrijedi i za sve poslovne, rekreacijske i urbane zone.

23. Glavnu trasu novo planirane KK treba usmjeriti na postojeću komutaciju, treba predvidjeti mogućnost za montažu komunikacijska-distributivnih čvorova kabinetskog tipa, dimenzija 2x1x2 m za koju lokaciju je potreban EE priključak ali nije potrebno formirati zasebnu katastarsku parcelu. Potrebno predvidjeti mogućnost za realizaciju zračne distributivne Cu i FTTx mreže uz zajedničko korištenje postojećih EE stupova kao i ugradnju novih TK stupova.

24. Omogućiti korištenje površina i pojaseva - koridora postojeće kabelaške kanalizacije i elektroničke komunikacijske mreže za pojačavanje elektroničkih komunikacijskih kapaciteta u svrhu pružanja naprednih širokopojasnih usluga.

Članak 20. se mijenja:

Članak 20.

5.3. Plinovodi

~~1. Udaljenost plinovoda od pojedinih građevina mora biti u skladu sa člankom 27. Pravilnika o tehničkim uvjetima i normativima za siguran transport tekućih i plinovitih ugljikovodika magistralnim naftovodima i plinovodima, te naftovodima i plinovodima za međunarodni transport (NN 53/1991. – Sl. list 10/85).~~

1. Za magistralne plinovode (odnosi se i na plinovode koji imaju pravovaljanu Lokacijsku odnosno Građevinsku dozvolu, a još nisu izgrađeni) nužno je primjenjivati Čl. B. i 9. Pravilnika o tehničkim uvjetima i normativima za siguran transport tekućih i plinovitih ugljikovodika magistralnim naftovodima i plinovodima te naftovodima i plinovodima za međunarodni transport (Sl. list, br. 26/85) koji, između ostalog, podrazumijeva zaštitni koridor magistra/nag plinovoda koji iznosi 30 metara lijevo i desno od osi plinovoda u kojem je zabranjena gradnja objekata namijenjenih za stanovanje ili boravak ljudi.

Također, za sve zahvate u prostoru vezane uz gradnju u blizini plinovoda, nužno je zatražiti posebne uvjete gradnje od upravitelja voda.

~~2. Planirana je trasa magistralnog plinovoda 75/50 bara – plinovodni sustav Like i Dalmacije (I. dio je postojeći, II. dio je planirani).~~

Članak 21. se mijenja:

Članak 21

5.4. Energetski sustav

1. Kod izgradnje trafostanica u naseljima, trafostanicu treba povezati na elektroenergetsku mrežu podzemnim kablovima.

2. Pri odabiru trase zračnog dalekovoda u pravilu treba zaobići građevinska područja i šumske površine.

U članku 21., stavak 3., mijenja se i glasi:

3. Dalekovodima je, ovisno o naponskoj razini, potrebno osigurati zaštitne koridore i to:

~~400kV ZDV (48+48 m) 96 m~~

	postojeći	planirani
- 400kV ZDV		
Jednostruki	35m	40 m
Dvostuki	40m	50m

~~220kV ZDV (45+45 m) 90 m~~

	postojeći	planirani
- 220kV ZDV		
Jednostruki	25m	30 m
Dvostuki	30m	35m

~~110kV ZDV (43+43 m) 86 m~~

	postojeći	planirani
- 110kV ZDV		
Jednostruki	20m	25 m
Dvostuki	25m	30m

- 35kV ZDV ~~(30+30 m) 60~~ **(10 +10) 20 m**

- 20 kV ZDV 10 m

- 10kV ZDV ~~(15+15 m) 30~~ **(5+5 m) 10 m**

4. Ove građevine ne formiraju svoju građevnu česticu, a prostor ispod dalekovoda može se koristiti i u druge namjene u skladu s Pravilnikom o tehničkim normativima za izgradnju nadzemnih elektroenergetskih vodova.

~~5. Planirana je trasa 400 kV zračnog dalekovoda Brinje – Mraclin uz postojeći 220 kV dalekovod Brinje – Mraclin.~~

5. Uz postojeće dalekovode - DV 220 kV TS Mracli – TS Brinje,

- DV 110 kV HE Gojak – TS/EVP Oštarije 1,

- DV 110 kV HE Gojak – TS/EVP Oštarije 2,

planirana je izgradnja novih dalekovoda:

- PL DV 2x400 kV TS Tumbri/RP Veleševac – TS Brinje

- PL DV 110 kV TS/EVP Oštarije PL TS Slunj

6. Planom se omogućava izgradnja nove dodatne elektroenergetske mreže i novih dodatnih transformatorskih stanica 10(20)/0,4 kV uz one ucrtane u grafičkom dijelu plana, a ovisno o budućim potrebama pojedinačnih ili više zajedničkih korisnika. Lokacije tih TS-a i trase elektroenergetskih mreža određivat će se u redovnom postupku izdavanja lokacijskih i građevnih dozvola.

7. Pri izvođenju trase nadzemnih dalekovoda u pravilu treba zaobilaziti građev i niska područja i šumske površine, a ukoliko to nije moguće trasu dalekovoda treba iz oblikovnih razloga planirati s blažim lomovima bez dugih pravaca.

8. Prostor ispod zračnih vodova ili iznad kabela može se koristiti i u druge namjene u skladu s Pravilnikom o tehničkim normativima za izgradnju nadzemnih elektroenergetskih vodova (Sl. list 65/88, NN 55/96 i 24/97) odnosno prema posebnim uvjetima nadležne elektrodistribucijske tvrtke.

9. Lokacije novih TS 20/0,4 kV treba tako odabrati da osiguravaju kvalitetno napajanje. Trafostanica mora imati kamionski pristup s javne površine i mora biti zaštićena od bujica i podzemnih voda. U slučaju izgradnje kabelskih trafostanica izvedenih kao zidanih ili montažnih građevina treba formirati parcelu površine od 35 m² ili više s pristupom na javnu prometnu površinu. Kod izgradnje stupnih trafostanica formiranje zasebne parcele nije obavezno.

10. Podzemni kabelski vodovi se izvode u urbanim gradskim središtima ili u slučajevima kada elektroenergetsku mrežu nije moguće izvesti nadzemna. Za podzemne kabelske vodove ne propisuju se zaštitni koridori.

11. Uređaje za korištenje energije Sunca, koji se prvenstveno koriste za vlastite potrebe, moguće je postavljati na površine krovista i parkirališta, a u zaštićenim područjima samo uz provedbu mjera zaštite prirode i kulturne baštine koje utvrđuje nadležno javnoopravno tijelo.

Članak 22.

5.5. Odvodnja

1. Pri izdavanju lokacijske dozvole potrebno je planiranu kanalsku mrežu za odvodnju otpadnih i oborinskih voda (kanalizacija), predvidjeti prvenstveno u koridorima prometnica. Ako to nije moguće, može ju se predvidjeti i izvan njih.

2. Kanalska mreža može se predvidjeti i izvan koridora prometnica pri čemu treba voditi računa da ne presijeca građevne čestice u građevinskom području na način da se na njima onemoguću buduća gradnja i korištenje čestice.

Članak 23. se mijenja:

Članak 23.

5.5.1. Uvjeti za odvodnju otpadnih voda na područjima gdje nije izgrađena javna kanalizacija

1. Otpadne vode moraju se prije ispuštanja u okoliš pročišćavati metodom autopurifikacije izgradnjom trodijelnih taložnica. U vodotoke ne smije se ispuštati osoka, otopine umjetnih gnojiva kao i druge štetne tvari, niti otpadne vode iz manjih poslovnih građevina.

2. Otpadne vode u mjestima bez kanalizacije moraju se ispuštati u nepropusne septičke jame.

3. Otpadne vode iz proizvodno-poslovnih građevina moraju se prethodno pročititi, odnosno stručno dokazati da svojom agresivnošću ne utječu na zagađenje čovjekova okoliša.

4. Ovim se uvjetima propisuju tehničko-sanitarni normativi za izgradnju, način i uvjeti korištenja i smještaja građevina za sakupljanje otpadnih voda (sabirnih jama).

5. U predjelima **Grada Općine** u kojima su objekti rijetko izgrađeni (slobodnostojeći objekti na većem međusobnom razmaku) za stambene i druge objekte u kojima boravi najviše do 10 osoba mogu se izgrađivati sabirne jame.
6. Sabirne jame izvođe se prema tipskom projektu ne manjih netto dimenzija od:
- za objekte u kojima boravi do 5 osoba 375×200×215 cm;
 - za objekte u kojima boravi do 6 do 10 osoba 480×265×250 cm.
7. Sabirne jame mogu se graditi:
- od armiranog betona s premazom cementnom žbukom 1:2 uz dodatak sredstava za vodonepropusnost,
 - od čelika uz uvjet da su u cijelosti zaštićene antikorozivnim premazima,
 - od drugih materijala za koje treba imati atest o vodonepropusnosti.
8. Sabirne jame moraju biti izgrađene sa stijenama i dnom nepropusnim te bez ispusta i preljeva. Sabirne jame se izgrađuju s jednom komorom koja ima otvor minimalne veličine 60×60 cm. Otvor se mora graditi s uzdignutim rubom i mora biti zatvoren betonskim ili željeznim poklopcem na preklop. Otvor mora biti vidljiv, tj. ne smije biti prekriven zemljom, drugim materijalom ili građevinom.
9. Sabirna jama mora biti izgrađena na mjestu do kojeg je u svako vrijeme moguć pristup posebnim vozilima.
10. Sabirna jama ne smije biti izgrađena na udaljenosti većoj od 10,0 m od glavne zgrade; mora se nalaziti na građevnoj čestici glavne građevine i niti jednim svojim dijelom ne smije biti udaljena manje od 3,0 m od susjedne međe, a udaljenost od bunara je minimalno 20,0 m te od susjedne kuće minimalno 10,0 m.
11. Udaljenost do otvorenih korita vodotoka ne smije biti manja od 10 m od nožica nasipa ili gornjeg ruba pokosa uređenih obala korita.
12. U sabirne jame mogu se ispuštati:
- sanitarne otpadne vode (voda iz kućanstva i sl.);
 - industrijske otpadne vode (vode koje su nastale kao posljedica tehnološkog procesa).
13. Oborinske i površinske vode te vode koje nisunastale kao posljedica tehnološkog procesa ne smiju se ispuštati u sabirne jame.
14. Koncesionar koji upravlja javnom kanalizacijom odnosno obavlja poslove zbrinjavanja otpadnih voda, prazni sabirne jame i odvozi sadržaj sabirnih jama isključivo posebnim vozilima.
15. Sadržaj sabirnih jama može se izlijevati u javnu kanalizaciju isključivo na mjestima koja odredi nadležno tijelo uprave za poslove sanitarne inspekcije. Mjesta za pražnjenje vozila sa sadržajem iz sabirnih jama moraju biti odabrana tako da je omogućeno njihovo čišćenje i dezinfekcija. Ta se mjesta moraju nakon izlivanja oprati vodom pod pritiskom i dezinficirati.
16. Posebna vozila moraju se nakon dnevne upotrebe oprati i dezinficirati.
17. Koncesionar odnosno nadležno javno komunalno poduzeće koje zbrinjava otpadne vode dužni su voditi evidenciju vlasnika i korisnika sabirnih jama i redovito prazniti sabirne jame prema programu. Ovaj program treba prihvatiti Općinsko vijeće.
18. O danu određenom za pražnjenje sabirnih jama i za odvoz njihovog sadržaja moraju se obavijestiti njihovi vlasnici odnosno korisnici.
19. Sabirne jame jednog stambenog ili gospodarskog objekta izgrađuje, održava i rekonstruira vlasnik odnosno korisnik o svom trošku.
20. Osim ovih klasičnih sabirnih jama za prihvrat otpadnih voda malih korisnika mogu se uvoditi tehnologije s novim uvjetima koje postavljaju propisi EU.

Članak 24.**5.6. Vodoopskrbni sustav**

1. Pri izdavanju lokacijskih dozvola potrebno je planiranu mrežu vodovoda predvidjeti u koridorima prometnica. Ako to nije moguće, može ju se predvidjeti i izvan njih.
2. Vodoopskrbna mreža može se predvidjeti i izvan koridora prometnica pri čemu treba voditi računa da ne presijeca građevne čestice u građevinskom području na način da se na njima onemogući buduća gradnja i korištenje čestice.

Članak 25.**6. MJERE ZAŠTITE KRAJOBRAZNIH I PRIRODNIH VRIJEDNOSTI I KULTURNOPOVIJESNIH CJELINA****6a. MJERE ZAŠTITE KRAJOBRAZNIH I PRIRODNIH VRIJEDNOSTI**

1. Krajobrazne i prirodne vrijednosti unutar općine Tounj su šumska područja s vodotocima, izvorima i pašnjacima.

Špilja u kamenolomu Tounj je preventivno zaštićeni geomorfološki spomenik prirode.

Prema Prostornom planu Karlovačke županije i Stručnoj podlozi zaštite prirode izrađenoj za njegovu reviziju prioritetno treba provesti zaštitu Špilje u kamenolomu Tounj u rangi geomorfološkog spomenika prirode. Budući da se radi o vrijednom speleološkom objektu treba omogućiti adekvatnu zaštitu špiljskog sustava kao i utjecajnog područja te na odgovarajući način osigurati siguran pristup ulazu radi korištenja u znanstvene i turističke svrhe. Istražiti mogućnost otvaranja novog ulaza u špilju radi sigurnog ulaza u špiljski sustav.

Krajobrazi dolina rijeka Mrežnice, Tounjčice s Rudnicom, Bistrice i Globornice predloženi su za zaštitu: dolina Mrežnice u kategoriji parka prirode (regionalnog parka), podzemni vođeni kanali i izvorišta Bistrice u kategoriji spomenika prirode, dolina rijeke Bistrice u kategoriji značajnog krajobraza, podzemni sustav izvora Zagorske Mrežnice - Tounjčice u kategoriji spomenika prirode, izvor Globornice i izvor Rudnice u kategoriji spomenika prirode i spilja u Tounju u kategoriji geomorfološkog spomenika prirode.

2. Krajobrazni predjeli i panoramske točke iz kartografskog prikaza 3.1. "Uvjeti korištenja i zaštite prostora" definirani su Konzervatorskom podlogom za ovaj prostorni plan kao kulturni krajolik na dijelovima širih pojaseva rijeka Mrežnice, Tounjčice, Bistrice i Kukače. Na tim područjima treba provoditi mjere zaštite i očuvanja karakterističnih osobina krša, kanjona, izvorišta, slapova i šuma uz očuvanje mlinova i gospodarsko-stambenih sklopova na vodi te projektirati nove zgrade na način da uspostave harmoničan odnos s tradicionalnim oblicima. Panoramske točke treba štiti od svake izgradnje, a naročito od izgradnje osnovnih postaja pokretnih komunikacija tj. Antenskih stupova.

3. Izgradnja u voćnjacima na obroncima ovim planom definira se u cilju očuvanja prirodnog pejzaža. Visina zgrada dozvoljava se do podrumi/ili suterena, jedna nadzemna etaža i potkrovlje, a tlocrtna izgrađenost čestice maksimalno 20 %.

4. Poljoprivredni pejzaž štiti se od neplanske izgradnje formiranjem građevinskih područja isključivo uz postojeće prometnice, te izbjegavajući poljoprivredne površine.

5. Povijesne ruralne graditeljske cjeline s pojedinačnim zgradama graditeljske cjeline potrebno je štiti od neplanske izgradnje, te nastojati zadržati u prostoru u izvornom obliku. Svaka intervencija na tim zgradama moguća je uz stručnu suglasnost nadležne institucije za zaštitu spomenika kulture.

6. Potrebno je zaštititi podzemne vode na području općine Tounj i otkloniti izvore onečišćenja, te kod uređivanja vodnog režima posvetiti pažnju očuvanju njihovog što prirodnijeg izgleda.

7. Krš i podzemlje, kao najznačajnija geološka podloga općinskog prostora, sa svojim hidrološkim i hidrogeološkim modelima stvaranja prirodnih fenomena, raznovrsnim krajobraznim rijetkostima i biološkom raznolikošću krških ekosustava, stvorenih zahvaljujući lokalnim svojstvima izdvojenih ekotopa, od visokoplaninskih preko vodenih do speleoloških, predstavlja posebnosti i vrijednost, ne samo općinske ili županijske, odnosno državne, nego i globalne razine. Stoga se planiranju razvoja ovog prostora mora prići na način da se osigura usklađeno gospodarenje njegovim vrijednostima, osobito kroz:

- stvaranje svijesti o krhkosti krškog ekosustava te upoznavanje i poštivanje svih prirodnih procesa koji djeluju u njegovom stvaranju i funkcioniranju;

- posvećivanje posebne pažnje kritičnim elementima krških ekosustava – biocenoza i vodama, posebice podzemnim, kroz čuvanje, njegu i proširivanje ploha autohtonog raslinja, zbog održavanja osnovnog procesa okršavanja te sprječavanje erozije tla;
- planiranje pošumljavanja – potrebno je saditi autohtone (a ne brzorastuće) biljne vrste;
- zaštitu vode, koju treba provoditi na kompletnoj kraškoj plohi, a najintenzivnije u blizini hidroloških objekata i u zonama iznad podzemnih tokova;
- razvijanje brojnih nedovoljno razvijenih i neiskorištenih turističkih mogućnosti koje pruža ovaj izuzetno atraktivan prostor uz sve mjere zaštite njegove osjetljivosti;
- zaštitu najosjetljivijih lokaliteta i pojava postavljanjem odgovarajućih fizičkih prepreka, kako bi se spriječilo nekontrolirano odlaganje otpada;
- uvođenje posebnih zaštitnih mjera za zaštitu ponora i ponorskih zona od stvaranja naplavina i mogućnosti začepjenja;
- sanirati područja odlaganja otpada na slivnom području špilja u kršu te osigurati zakonski ispravno zbrinjavanje otpada.

8. Potrebno je održati dobro postojeće stanje šumskih ekosustava koji imaju prirodni sastav i očuvanu prirodnu raznolikost te težiti njegovom daljem unapređenju dodatnim mjerama zaštite biološke raznolikosti u šumama;

- kontinuirano praćenje i kartiranje šuma i šumskog zemljišta;
 - gospodarenje šumama na načelu prirodnog sustava;
 - sprječavanje smanjenja šumskih površina zabranom promjene namjene šumskog zemljišta, a u slučaju neizbježnog prenamjenjivanja šumskog zemljišta na odgovarajućoj površini, plansko pošumljavanje degradiranih površina na nekom drugom mjestu;
 - trajnu zaštitu najočuvanijih doprirodnih šuma koje treba prepustiti prirodnom razvoju tako da se stvore uvjeti za razvoj sekundarnih prašuma, u kojima bi se očuvao genetski fond flore, mikroflore i faune;
 - uspostavljanje promatračke mreže radi uočavanja negativnih procesa, pri čemu naročitu pažnju treba posvetiti prorijeđenim vrstama, kao što je pitomi kesten, šumske voćarice, grabežljive životinje i sl.;
 - utvrđivanje i ažurno vođenje katastra onečišćivača koji utječu na degradaciju šuma;
 - rad na otklanjanju izvora onečišćenja zraka i voda ugrađivanjem pročistača;
 - razvoj motrenja sadržaja teških metala u tlu te saniranje onečišćenih tala;
 - uporabu fosilnih goriva s manjim postotkom sumpornog dioksida i dušičnih oksida, te motornih goriva s manje štetnih spojeva;
 - integralnu zaštitu šuma od bolesti i štetočina primjenom selektivnih sredstava za zaštitu bilja u šumarstvu.
9. Raznolikost biljnih i životinjskih vrsta na travnjacima i oranicama nastojati očuvati poticanjem integralnih mjera u poljoprivrednoj proizvodnji, kako bi se postigao kompromis između gospodarskih i ekoloških zahtjeva:
- oživljavanjem ekstenzivnog stočarstva na brdskim i planinskim područjima;
 - sprečavanjem isušivanja močvarnih livada;
 - očuvanjem prirodnih i poluprirodnih staništa prilikom okrupnjavanja poljoprivrednih površina i provođenja melioracija, pratiti konfiguraciju terena i izbjegavati geometrijsku regulaciju vodotoka;
 - poticati primjenu selektivnih sredstava za zaštitu bilja u poljoprivredi.

Članak 26. se mijenja:

Članak 26.

6a.1. SMJERNICE I MJERE ZAŠTITE ZA PODRUČJA EKOLOŠKE MREŽE

1. Za planirani zahvat u područje ekološke mreže, koji sam ili s drugim zahvatom može imati značajan utjecaj na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže treba ocijeniti njegovu prihvatljivost za ekološku mrežu.

U članku 26., stavak 2., mijenja se i glasi:

2. Prema Uredbi o Ekološkoj mreži na području Općine Tounj nalaze se važna područja za divlje svojte i stanišne tipove:

šifra područja	naziv područja	mjere zaštite	
HR2000072	Ledenička špilja	6000	H. Podzemlje
HR2000115	Rudnica špilja IV.	6000	H. Podzemlje
HR2000151	Špilja kod Tržića	6000	H. Podzemlje
HR2000168	Špilja u Mekoti	6000	H. Podzemlje
HR2000173	Tounjića špilja	6000	H. Podzemlje
	Špilja u kamenolomu Tounj	6000	H. Podzemlje

KNJIGA 1 – ODREDBE ZA PROVOĐENJE

HR2000202	Zala-špilja	6000	H. Podzemlje
HR2000592	Ogulinsko-plašćansko područje	6000	H. Podzemlje
		30	Osigurati poticaje za očuvanje biološke raznolikosti (POP)
		100	Očuvati vodena i močvarna staništa u što prirodnijem stanju, a prema potrebi izvršiti revitalizaciju
		101	Osigurati povoljnu količinu vode u vodenim i močvarnim staništima koja je nužna za opstanak staništa i njihovih značajnih bioloških vrsta
		102	Očuvati povoljna fizikalno-kemijska svojstva vode ili ih poboljšati, ukoliko su nepovoljna za opstanak staništa i njihovih značajnih bioloških vrsta
		103	Održavati povoljni režim voda za očuvanje močvarnih staništa
		104	Očuvati povoljni sastav mineralnih i hranjivih tvari u vodi i tlu močvarnih staništa
		107	Očuvati biološke vrste značajne za stanišni tip; ne unositi strane (alohtone) vrste i genetski modificirane organizme
		109	Izbjegavati regulaciju vodotoka i promjene vodnog režima vodenih i močvarnih staništa ukoliko to nije neophodno za zaštitu života ljudi i naselja
		115	Gospodariti travnjacima putem ispaše i režimom košnje, prilagođenim stanišnom tipu, uz prihvatljivo korištenje sredstava za zaštitu bilja i mineralnih gnojiva
		119	Očuvati povoljni vodni režim, uključujući visoku razinu podzemne vode na područjima cretova, vlažnih travnjaka i zajednica visokih zeleni
		6000	H. Podzemlje
HR2000593	Mrežnica – Tounjčica	5	Pažljivo provoditi regulaciju vootoka.
		10	Osigurati pročišćavanje otpadnih voda
		102	Očuvati povoljna fizikalno-kemijska svojstva vode ili ih poboljšati, ukoliko su nepovoljna

KNJIGA 1 – ODREDBE ZA PROVOĐENJE

			za opstanak staništa i njihovih značajnih bioloških vrsta
		105	Očuvati raznolikost staništa na vodotocima (neutvrđene obale, sprudovi, brzaci, slapovi i dr.) i povoljnu dinamiku voda (meandriranje, prenošenje i odlaganje nanosa, povremeno prirodno poplavljivanje rukavaca i dr.)
		106	Očuvati povezanost vodnoga toka
		107	Očuvati biološke vrste značajne za stanišni tip; ne unositi strane (alohtone) vrste i genetski modificirane organizme
		140	Sanirati izvore onečišćenja koji ugrožavaju nadzemne i podzemne krške vode
		Ostalo	sačuvati reofilna staništa i područja s bržim tokom.
		6000	H. podzemlje
		137	Očuvati biološke vrste značajne za stanišni tip; ne unositi strane (alohtone) vrste i genetski modificirane organizme
		138	Očuvati sigovine, živi svijet speleoloških objekata, fosilne, arheološke i druge nalaze
		139	Ne mijenjati stanišne uvjete u speleološkim objektima, njihovom nadzemlju i neposrednoj blizini
		140	Sanirati izvore onečišćenja koji ugrožavaju nadzemne i podzemne krške vode
		141	Sanirati odlagališta otpada na slivnim područjima speleoloških objekata
		142	Očuvati povoljne uvjete (tama, vlažnost, prozračnost) i mir (bez posjeta i drugih ljudskih utjecaja) u speleološkim objektima
		143	Očuvati povoljne fizikalne i kemijske uvjete, količinu vode i vodni režim ili ih poboljšati ako su nepovoljni

Smjernice za mjere zaštite za područja ekološke mreže

6000*	H. Podzemlje
137	Očuvati biološke vrste značajne za stanišni tip; ne unositi strane (alohtone) vrste i genetski modificirane organizme
138	Očuvati sigovine, živi svijet speleoloških objekata, fosilne, arheološke i druge nalaze
139	Ne mijenjati stanišne uvjete u speleološkim objektima, njihovom nadzemlju i neposrednoj blizini
140	Sanirati izvore onečišćenja koji ugrožavaju nadzemne i podzemne krške vode
141	Sanirati odlagališta otpada na slivnim područjima speleoloških objekata
142	Očuvati povoljne uvjete (tama, vlažnost, prozračnost) i mir (bez posjeta i drugih ljudskih utjecaja) u speleološkim objektima
143	Očuvati povoljne fizikalne i kemijske uvjete, količinu vode i vodni režim ili ih poboljšati ako su nepovoljni

Članak 27.**6b. MJERE ZAŠTITE KULTURNO-POVIJESNIH CJELINA****I. Opće odredbe i upravni postupak pri zaštiti nepokretnih kulturnih dobara**

1. Propisanim mjerama utvrđuju se obvezatni upravni postupci te način i oblici graditeljskih i drugih zahvata na: pojedinačnim spomeničkim građevinama, građevnim sklopovima, arheološkim lokalitetima, parcelama na kojima se spomeničke građevine nalaze te predjelima (zonama) zaštite naselja i kultiviranog krajobraza ili drugim predjelima s utvrđenim spomeničkim svojstvima.
2. Posebnom konzervatorskom postupku osobito podliježu sljedeći zahvati na zaštićenim građevinama, sklopovima, predjelima i lokalitetima: popravak i održavanje postojećih građevina, nadogradnje, prigradnje, preoblikovanja i građevne prilagodbe (adaptacije), rušenja i uklanjanja građevina ili njihovih dijelova, novogradnje na zaštićenim parcelama ili unutar zaštićenih predjela, funkcionalne prenamjene postojećih građevina, izvođenje radova na arheološkim lokalitetima
3. Zaštićenim građevinama, kod kojih su utvrđena spomenička svojstva i na koje se obvezatno primjenjuju sve navedene (spomeničke) odredbe, smatraju se sve građevine (sklopovi) koje su u ovom Prostornom planu popisane kao: zaštićena kulturna dobra (Z) i preventivno zaštićena kulturna dobra (P).
4. Za građevine označene kao evidentirana baština (E) najčešće lokalne važnosti, opisani postupak nije obavezan.
5. Temeljem inventarizacije provedene prilikom izrade ovih Izmjena i dopuna Prostornoga plana, uz ranije zaštićene (Z) spomenike, Uprava za zaštitu kulturne baštine - Konzervatorski odjel u Karlovcu po službenoj će dužnosti pokrenuti postupak dokumentiranja te donošenja rješenja o zaštiti za sve građevine, sklopove i cjeline za koje je to predviđeno.
6. Pravni status zaštite obuhvaćen je sljedećim kategorijama:
Z zaštićeno kulturno dobro, upisano u Registar kulturnih dobara RH – Listu zaštićenih kulturnih dobara;
P preventivno zaštićeno kulturno dobro, upisano u Registar kulturnih dobara RH – Listu preventivno zaštićenih kulturnih dobara;
E evidentirano kulturno dobro
7. Prijedlog mjera zaštite u smislu pravne zaštite obuhvaćen je sljedećim kategorijama:
Z zaštićeno kulturno dobro, upisano u Registar kulturnih dobara RH – Listu zaštićenih kulturnih dobara - prijedlog;
P preventivno zaštićeno kulturno dobro, upisano u Registar kulturnih dobara RH – Listu preventivno zaštićenih kulturnih dobara - prijedlog;
E evidentirano kulturno dobro – prijedlog.

Odredbe za provođenje zaštite povijesnih građevina

8. Na kartografskom prilogu razmještaja kulturnih dobara, 1:25000 označene su sve kulturno-povijesne cjeline i pojedinačne građevine koje u skladu sa Zakonom o zaštiti spomenika kulture imaju svojstvo kulturnog dobra

i podliježu ovim mjerama. Na istom kartografskom prilogu označena su i lokalna dobra koja su ovom prilikom evidentirana, a imaju svoju ulogu u cjelokupnoj slici prostora.

9. Na kartografskom prilogu sva kulturna dobra su označena prema tipologiji. Unutar njihove zone stroge zaštite, tj. Neposrednom pripadajućem okruženju mogući su zahvati održavanja, rekonstrukcije i sanacije dok se u kontaktnim zonama njihove ekspozicije ili šireg pejzažnog okruženja isključuje svaka mogućnost izgradnje. To se osobito odnosi na stare gradove, na crkve, župne dvorove, škole i dr. na koje se pružaju vrijedne ulične vizure unutar naselja ili u neizgrađenoj zoni izvan naselja.

10. Za sve intervencije na pojedinačno nabrojanim prostornim cjelinama i pojedinačnim kulturnim dobrima u popisu kulturne baštine, potrebno je prema navedenim zakonima kod nadležne ustanove za zaštitu kulturne baštine ishoditi propisane suglasnosti, odnosno posebne uvjete ili prethodnu dozvolu unutar obvezatnih upravnih postupaka. Postupak izdavanja stručnog mišljenja, posebnih uvjeta, prethodne dozvole ili konzervatorskog nadzora za građevine koje su zaštićene (Z) ili preventivno zaštićene (P). provodi nadležna služba zaštite (Uprava za zaštitu kulturne baštine – Konzervatorski odjel u Karlovcu).

11. Najugroženije pojedinačne građevine su stari grad Tounj i kapela sv. Ivana Nepomuka zbog neposredne blizine kamenoloma i njihovog neodržavanja, te neadekvatne namjene. Ujedno je ugrožen i devastiran njihov neposredni okoliš infrastrukturom i novim gospodarskim građevinama neprihvatljivog sadržaja i oblikovanja. Potrebno je predvidjeti uklanjanje svih novih građevina u njihovom okruženju, provesti kompletna istraživanja, dokumentiranje i izradu detaljne dokumentacije za njihovu obnovu i prezentaciju.

12. Mlinovi na vodotocima od kojih je najveći broj ruševan.

Potrebno je hitno provesti detaljna istraživanja i njihovu obnovu, te predvidjeti stavljanje u gospodarsku i turističku funkciju.

13. Graditeljski sklop župne crkve sv. Ivana Krstitelja s bunarom i župnog dvora.

Predviđene su mjere konzervacije, restauracije, građevinske sanacije i rekonstrukcije. U neposrednom okruženju nije dozvoljena izgradnja bez posebnih uvjeta nadležnog konzervatorskog odjela.

14. Sakralne građevine

Najugroženije su kapela sv. I. Nepomuka u blizini postrojenja kamenoloma i ruševine crkve sv. Mihovila. Potrebno je provesti njihova istraživanja i zaštitu od daljnjeg propadanja.

15. Povijesne komunikacije s pratećim civilnim građevinama – mostovima, izvorima, bunarima, česmama. Posebno treba dokumentirati, istražiti, te utvrditi sustav mjera zaštite, rekonstrukcije i sanacije, u svrhu stavljanja u funkciju i u turističke svrhe.

16. Stari gradovi (ruševine)

Njihova zaštita podrazumijeva osim daljnjih arheoloških istraživanja samih građevina i okolnog područja građevinsku sanaciju i konzervaciju ostataka. Sve radove potrebno je publicirati, a ove vrijedne primjere kulturne baštine uvrstiti u turističke i kulturne programe.

Stari grad Tounj

Stari grad Ključ – ruševine

17. Tradicijske građevine

Provesti detaljnu inventarizaciju, dokumentaciju, utvrditi sustav mjera zaštite integralnih vrijednosti pojedinačnih građevina, sklopova, okućnica.

ZAŠTIĆENA KULTURNA DOBRA I BROJEVI UPISA U REGISTAR KULTURNIH DOBARA REPUBLIKE HRVATSKE, LISTU ZAŠTIĆENIH KULTURNIH DOBARA (do prosinca 2009. g.)

18. Do 2002. godine na području Općine Tounj nije bilo niti jedno kulturno dobro upisanu u Registar kulturnih dobara, Listu zaštićenih kulturnih dobara. Od 2002. do 2009. godine popis je promijenjen upisom 8 novih građevina:

Tounj, stari grad; Z - 3095

Tounj, župna crkva sv. Ivana Krstitelja; Z - 2714

Tounj, kapela sv. Ivana Nepomuka; Z - 2713

Tounj, kurija župnog dvor; Z - 2714

Zdenac, most preko rijeke Tounjčice; Z - 1785

Kamenica Skradnička, ruševine mlina na rijeci Tounjčici ispod mosta; Z – 1785

Rebrovići, Orljak 85, tradicijska okućnica; Z - 1786

Tounj, Stari grad Tounj – arheološki lokalitet; Z – 3095

PREVENTIVNO ZAŠTIĆENA KULTURNA DOBRA I BROJEVI UPISA U LISTU PREVENTIVNO ZAŠTIĆENIH KULTURNIH DOBARA (do prosinca 2009. g.)

19. Tounj, špilja Zala - arheološki lokalitet; P – 1320

KULTURNA DOBRA PREDVIĐENA ZA UPIS U LISTU ZAŠTIĆENIH KULTURNIH DOBARA

20. Za 3 kulturna dobra – ruralnu cjelinu i dva arheološka lokaliteta do sada je utvrđeno da imaju spomenička svojstva te je za iste predviđeno provesti postupak utvrđivanja svojstva kulturnog dobra radi njihove trajne pravne zaštite, odnosno donošenja rješenja o utvrđivanju svojstva kulturnog dobra i upisa u Registar kulturnih dobara RH, Listu zaštićenih kulturnih dobara. Prijedlog s dokumentacijom priprema nadležni konzervatorski odjel (Konzervatorski odjel u Karlovcu), a daljnji postupak provodi Ministarstvo kulture, Uprava za zaštitu kulturne baštine. Predviđeno je provesti postupak utvrđivanja svojstva kulturnog dobra na sljedećim kulturnim dobrima:

Orljak - ruralna cjelina

Tržić Tounjski, Stari grad Ključ – arheološki lokalitet

Tounj, špilja Zala - arheološki lokalitet

KULTURNA DOBRA PREDVIĐENA ZA UPIS U LISTU PREVENTIVNO ZAŠTIĆENIH KULTURNIH DOBARA

21. Za 10 građevina, građevinskih sklopova i arheoloških lokaliteta utvrđena su spomenička svojstva zbog kojih je predviđeno donošenje rješenja o preventivnoj zaštiti i upis u Registar kulturnih dobara republike RH, Listu preventivno zaštićenih kulturnih dobara. Postupak provodi i rješenje donosi nadležni konzervatorski odjel (Konzervatorski odjel u Karlovcu). Rješenje o preventivnoj zaštiti predviđeno je za sljedeće građevine, građevinske sklopove i arheološke lokalitete:

Potok Tounjski - česma uz Novu Jozefinsku cestu (Vrelo Božidar)

Tržić Tounjski (Sastavki) - mlin na utoku Tounjčice u Mrežnicu

Tržić Tounjski (Šušnjari) - mlin na rijeci Mrežnici

Gerovo Tounjsko 7 - tradicijska okućnica

Gerovo Tounjsko 8 - tradicijska kuća

Gerovo Tounjsko 32 - tradicijska okućnica

Potok Tounjski 32 - tradicijska okućnica

Rebrovići, Filipovići 43 - tradicijska kuća

Potok Tounjski, Bartolka, Crkvice – arheološki lokalitet

Tounj, Bistrac Tounjski, Hajdučka špilja - arheološki lokalitet

EVIDENTIRANA KULTURNA DOBRA

22. Za 66 građevina, građevinskih sklopova, povijesnih cjelina i arheoloških lokaliteta utvrđen je lokalni značaj, a označene su kao evidentirana kulturna dobra.

23. Obzirom da su to kulturna dobra bez dovoljno izraženih stilskih obilježja i povijesne slojevitosti koja pripadaju uobičajenom načinu gradnje i oblikovanju na određenom prostoru i vremenu, a brojčano su jako zastupljena, ili nisu do sada istraženi arheološki lokaliteti, kao prijedlog mjera zaštite određen je njihov status kroz evidenciju.

24. Prema odredbi članka 17. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, predstavničko tijelo grada svojom odlukom može odrediti dobro koje proglašava zaštićenim (evidentirana kulturna dobra), a način njegove zaštite utvrdit će uz prethodnu suglasnost nadležnog tijela te osigurati uvjete i sredstva potrebna za provedbu odluke. Odluku je donositelj dužan dostaviti Ministarstvu kulture. Usvajanjem Izmjena i dopuna Prostornog plana, ona postaju kulturnim dobrima lokalnog značaja u smislu Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, te ostvaruju mogućnost upisa u Evidenciju kulturnih dobara od lokalnog značaja.

Članak 28.**II. Mjere zaštite integralnih kulturno povijesnih i krajobraznih vrijednosti**

1. Povijesna naselja, njihovi dijelovi, graditeljski sklopovi, povijesne zgrade s okolišem, prirodni i kulturni krajolici, memorijalni spomenici i arheološki lokaliteti moraju na stručno prihvatljiv način biti uključeni u razvitak općine i županije. Zaštita kulturno-povijesnih i prirodnih vrijednosti podrazumijeva ponajprije sljedeće: - Očuvanje i zaštitu prirodnoga i kultiviranog krajobraza kao temeljne vrijednosti prostora što odražava kvalitetan suživot arhitektonske baštine i prirodnih osobitosti pripadajuće sredine nastao kao rezultat njihove funkcionalne povezanosti. Poticanje i unapređivanje održavanja i obnove zapuštenih poljodjelskih zemljišta, zadržavajući njihov tradicijski i prirodni ustroj

- Zadržavanje povijesnih trasa putova (starih cesta, pješačkih staza, proštenjarskih putova često popraćenih raspelima i pokloncima, poljskih putova i šumskih prosjeka)
- Očuvanje povijesnih naseobinskih cjelina (sela, zaselaka i izdvojenih sklopova) u njihovom izvornom okruženju, s povijesnim graditeljskim ustrojem i naslijeđenom parcelacijom
- Oživljavanje starih zaselaka i osamljenih gospodarstava etnološke, arhitektonske i ambijentalne vrijednosti
- Očuvanje i obnovu tradicijskoga graditeljstva (osobito starih drvenih kuća) ali i svih drugih povijesnih građevina spomeničkih svojstava kao nositelja prepoznatljivosti prostora
- Očuvanje povijesne slike, volumena (gabarita) i obrisa naselja, naslijeđenih vrijednosti krajobrazu i slikovitih pogleda (vizura)
- Očuvanje i njegovanje izvornih i tradicijskih sadržaja, poljodjelskih kultura i tradicijskoga načina obrade zemlje
- Zadržavanje i očuvanje prepoznatljivih toponima, naziva sela, zaselaka, brda i potoka, od kojih neki imaju simbolična i povijesna značenja
- Očuvanje prirodnih značajki dodirnih predjela uz zaštićene cjeline i vrijednosti nezaštićenih predjela kao što su obale vodotoka, prirodne šume, bare, rukavci vodotoka, izvori, kulturni krajolik – budući da pripadaju ukupnoj prirodnoj i stvorenoj baštini.

2. Mjere i uvjeti zaštite krajobrazu:

- provođenje rekultivacijskih mjera degradiranog krajobrazu kamenoloma u Tounju (uklanjanje svih objekata i opreme s područja starog grada i kapele Sv. Ivana Nepomuka), premještanje pristupne ceste kamenolomu, ograničenje površine eksploatacije površina, plan i provođenje sanacije terena novim pošumljavanjem, te vizualna zaštita prostora kao i ugradnja svih potrebnih uređaja za zaštitu zraka i zemlje od posljedica eksploatacije,
- zaštita širih pojaseva rijeka Mrežnice, Tounjčice, Bistrice i Kukače, kao i očuvanje karakterističnih osobina krajobrazu, krša, kanjona, izvorišta, slapova i šuma, što čini cjelovitu sliku prostora s kulturnom baštinom u nestajanju kao što su mlinovi ili cijeli gospodarsko-stambeni sklopovi na vodi,
- svaku novu zgradu u krajobrazu stambenoposlovnu, gospodarsku treba projektirati na principu uspostave harmoničnog odnosa s tradicionalnim oblicima u materijalu, gabaritu i oblikovnim elementima, specifičnostima terena uz minimalne zahvate u prirodnoj strukturi terena kako bi se uspostavio skladan graditeljsko-ambijentalni sklop.

3. U svrhu očuvanja i unapređenja krajobrazne raznolikosti propisuje se sljedeće:

- Očuvati seoske krajobrazu i omogućiti razvitak sela uz oživljavanje seoskoga gospodarstva, biopoljodjelstva, šumarstva, obrtništva, rukotvorskog vještina, turizma, te poticanja seoskoga stanovanja kao mogućnosti izbora. Pri tom je potrebno očuvati sliku naselja i kultiviranoga krajobrazu, a građevna područja odrediti na način da se očuvaju oblikovne (morfološke) i ustrojbene (strukturne) značajke graditeljske baštine, poglavito oblik parcela, smještaj građevina i tradicijski obiteljski vrt.
- Sačuvati prirodnu, morfološku različitost i specifičnost prostora uz kraške vodotoke (kanjoni, šume, vegetacija, izvori, špilje).
- 4. Povijesne cjeline i ambijenti, kao i pojedinačne građevine sa spomeničkim obilježjima, zajedno sa svojim okolišem moraju biti na vrstan način (tj. u skladu s njihovim prostornim, arhitektonskim, etnološkim i povijesnim označnicama) uključeni u budući razvitak. To prije svega podrazumijeva sljedeće:
 - Zadržavanje povijesnih oblika komunikacija
 - starih cesta, pješačkih putova; prepleta i mreže putova unutar naselja;
 - Očuvanje povijesnoga naseobinskoga ustroja, parcelacije i tradicijske građevne tvorevine;
 - Oživljavanje starih zaselaka i osamljenih gospodarstava, koji su danas katkada gotovo bez stanovnika, a izuzetne su etnološke, arhitektonske i ambijentalne vrijednosti;
 - Očuvanje i obnovu tradicijskih drvenih i kamenih zgrada (stambenih i gospodarskih), mlinova i svih ostalih povijesnih građevina spomeničkih svojstava kao nositelja prepoznatljivosti prostora;
 - Očuvanje povijesnih slika krajobrazu i prepoznatljivih vidika;
 - Očuvanje i njegovanje izvornih i tradicijskih uporaba građevina i sadržaja, poljodjelskih kultura i tradicijskoga načina obrade zemlje;
 - Zadržavanje i očuvanje prepoznatljivih toponima, naziv sela, zaselaka, brijegova, špilja i potoka – od kojih neki imaju simbolično, ali i povijesno značenje;
 - Očuvanje i obnovu svih građevina i sklopova sa spomeničkim obilježjima;
 - Istraživanje i izlaganje arheoloških nalaza i mjesta.

Članak 29.

III. Uvjeti i mjere zaštite povijesnih naselja i dijelova naselja

1. Na području općine Tounj prevladavaju ruralna naselja, s jednim semiurbanim naseljem – Tounjom upravnim sjedištem općine. U svrhu očuvanja njihovih prostornih i arhitektonskih vrijednosti, volumena, povijesne matrice, građevne strukture određene su zone zaštite.

2. Mjere zaštite su sljedeće:

- očuvanje prepoznatljivih oblika naselja planiranjem građevinskih područja prema povijesnoj matrici i karakterističnoj slici naselja,
- očuvanje karaktera naselja (selo, zaselak, zbijeno, longitudinalno). Uz to važno je očuvanje pejzažnog okruženja, šuma, poljoprivrednih površina i sl.,
- nove zgrade (stambene i gospodarske) trebaju svojim gabaritom, oblikovnim karakteristikama i materijalom biti u skladnom odnosu s prepoznatim vrijednostima arhitekture objekata i naselja,
- zaustavljanje širenja građevinskih područja naselja, revitalizirajući postojeći građevinski, povijesni fond,
- izgradnja potrebne infrastrukture prilaznih putova, vodovoda, struje i javnih sadržaja, za revitalizaciju napuštenih i zapuštenih predjela i ruralnih naselja.

3. Ovim odredbama obuhvaćena su sljedeća naselja (čitava ili samo njihovi dijelovi): Tounj kao semiurbano povijesno administrativno i kulturno središte općine te ruralno naselje Orljak.

Ova naselja nositelji su specifičnosti tounjskog kraja, a time i identiteta kulturnog krajolika.

4. Kartografski prikaz kulturne baštine u mj. 1:25.000 i zone zaštite kulturne baštine u mj. 1:5.000 sadrže cjeline, građevine i zone kulturno-povijesnih vrijednosti koje se štite na temelju Zakona o zaštiti kulturnih dobara i ovim planom.

5. Za naselje Tounj, kao sjedište administrativnih funkcija i jedino povijesno semiurbano naselje, predviđen je status evidencije. Naselje je izgubilo identitet ruralnog naselja gradnjom višestambenih građevina, a sadržaji za potrebe kamenoloma narušili su sliku naselja i ugrozili strukturu starog grada Tounja i kapele sv. Ivana Nepomuka. Međutim, najstariji dio naselja u okruženju župne crkve sv. Ivana Krstitelja i župnog dvora sačuvao je povijesnu matricu i mjerilo gradnje, kao i tipične ruralne građevine. Za graditeljski sklop župne crkve sv. Ivana Krstitelja s bunarom i župnog dvora, koji su zaštićena kulturna dobra, predviđene su mjere konzervacije, restauracije, građevinske sanacije i rekonstrukcije. Potrebno je provesti inventarizaciju građevinske strukture, parcelacije, matrice naselja, a tradicijsku arhitekturu u svim specifičnostima obraditi i dokumentirati, u svrhu utvrđivanja detaljnih uvjeta i režima zaštite za obnovu. Preporuča se izrada Konzervatorske podloge naselja.

6. Za naselje Orljak u tijeku je postupak donošenja rješenja o utvrđivanju svojstva kulturnog dobra i upisu na Listu zaštićenih kulturnih dobara. Potrebno je provesti inventarizaciju građevinske strukture, parcelacije, matrice naselja, a tradicijsku arhitekturu u svim specifičnostima obraditi i dokumentirati, u svrhu utvrđivanja detaljnih uvjeta i režima zaštite za obnovu. Preporuča se izrada Konzervatorske podloge naselja.

6.a. U zoni zaštite propisuje se zaštita osnovnih elemenata naselja:

- Povijesne matrice naselja i karakteristične vizure naselja;
- Načina korištenja površina, karakteristični potezi i grupe građevina, građevna linija, mjerilo (selo, zaselak, zbijeno, longitudinalno naselje, pejzažno okruženje i sl.);
- Postojeće stambene i gospodarske građevine treba revitalizirati kako bi se trajno očuvale njihove ukupne vrijednosti. To podrazumijeva intervencije tipa održavanja, sanacije, rekonstrukcije ili prenamjene, dok se u slučaju lošeg građevinskog stanja može dopustiti izgradnja zamjenske građevine podražavajući gabarit postojeće, ponavljajući oblikovne elemente i materijale izvana. Tradicijske građevine je moguće prilagoditi suvremenim zahtjevima stanovanja ili neke druge funkcije, a da one zadrže svoj vanjski izgled i ne utječu na promjenu ambijenta čiji su dio;
- Nove građevine moguće je preoblikovati ili preseliti stare građevine kako bi se upotpunio ambijent;
- Izbjegavati širenje građevinske zone duž prometnica ili na račun vrijednog prirodnog krajolika;
- Novu gradnju predvidjeti u neposrednoj blizini postojeće građevne strukture naselja tako da slijedi propozicije gradnje tradicijskog graditeljstva koje je već definiralo mjerila ambijenta u kom se nalazi;
- Kod naselja čiji je broj stanovnika trajno u padu nema potrebe širiti građevinsko područje već očuvati cjelinu sa svim njenim vrijednostima.

7. Građevinska područja naselja ovim Planom formirana su tako da je zadržana homogena slika povijesnih naselja, bez širenja uz prilazne ceste i spajanja sa susjednim naseljima. Homogenost slike naselja odražava se u očuvanju tipa i morfologije naselja (selo, zaselak, zbijeno, longitudinalno), ali i izvornog pejzažnog okruženja šuma, poljoprivrednih površina, vodotoka i sl.

8. U postojećim granicama i strukturama naselja treba utvrditi mogućnosti kvalitetnih interpolacija, a tek tada planirati izgradnju u proširenim zonama građevinskih područja.

9. Zone zaštite naselja utvrđuju se zbog očuvanja tipoloških karakteristika povijesnih naselja u graditeljskom i prostornom smislu, kao i njegove vrijednosti u širem prostoru općine.

Zone zaštite povijesnih naselja i graditeljskih sklopova definirane su kao:

A– zona 1. stupnja zaštite podrazumijeva područje dobro očuvanih i osobito vrijednih elemenata zaštićene strukture. Sustav mjera propisuje cjelovitu zaštitu uz maksimalno poštivanje tradicije i funkcije prostora i područja. Unošenje novih struktura strogo se kontrolira. Prilagođavanja funkciji i sadržaju suvremenim potrebama uz minimalne intervencije u povijesne strukture, što podrazumijeva sanaciju, konzervaciju, rekonstrukciju i prezentaciju.

B– zona 2. stupnja zaštite podrazumijeva područje koje obuhvaća vrijedne elemente zaštićene strukture različitog stupnja očuvanosti, ali koje još uvijek čine skladnu cjelinu. Sustav mjera propisuje zaštitu osnovnih elemenata povijesne i prostorne matrice, grupe zgrada, pojedinih zgrada, kao što su gabariti, povijesni sadržaji i oblici. Dozvoljene su intervencije kao konzervacija, rekonstrukcija, ali i zahvati u svrhu prilagodbe novim funkcijama kao interpolacija, rekompozicija, integracija, koje se svojim oblikovanjem – mjerilom i tipologijom uklapaju u ambijent.

E– zona zaštite ekspozicije ili kontaktna zona zaštite povijesnih struktura je neposredan okoliš tih struktura prikladan za isticanje njihovih vrijednosti. Sustav mjera propisuje:

- zaštitu povijesnih sadržaja zona A i B te
- zaštitu odabranih elemenata i krajobraznog karaktera povijesne cjeline, uz obveznu kontrolu namjere površine i gabarita, u svrhu očuvanja vrijednih vizura i
- isticanje urbanih, arhitektonskih i krajobraznih vrijednosti.

Dopuštene su intervencije u prostoru na osnovama konzervatorskih načela zaštite kulturno-povijesnih cjelina (namjena i uređenje prostora, gradnja, rekonstrukcija).

K– zona zaštite krajobraza kulturno-povijesne cjeline koja određuje užu i/ili širi gospodarski i kultivirani prostor integralno povezan sa zaštićenom kulturno povijesnom cjelinom. Sustav mjera propisuje:

- zaštitu integralnih, prirodnih i kulturno povijesnih vrijednosti uspostavom skladnih odnosa sa zaštićenom cjelinom (zona A i B),
- očuvanje i isticanje povijesnih oblika i kompozicijskih vrijednosti (dominantne, subdominantne),
- zaštitu vanjskih i unutarnjih vizura (panorame, usmjerene vizure) putem kontroliranih intervencija u zadanom polju zaštićene cjeline. Uz pridržavanje načela iz prethodnog stavka moguće su i veće intervencije u prostoru.

I– zona istraživanja može biti postojeće ili potencijalno područje arheoloških i/ili konzervatorskih istraživanja. Sustav mjera propisuje:

- zaštitu postojećih ili potencijalnih povijesnih nalaza,
 - sve intervencije u tom prostoru uvjetovane su prethodnim istraživanjima i dobivanim rezultatima.
10. Za sve građevinske zahvate na zgradama i u prostoru povijesnih jezgri naselja označenih na kartografskom prikazu i u Popisu kulturnih dobara, u postupku ishoda lokacijske dozvole treba ishoditi posebne uvjete Uprave za zaštitu kulturne baštine, Konzervatorskog odjela u Karlovcu.

11. Povijesne zgrade kao nositelje identiteta prostora povijesnih cjelina održava se radovima konzervacije uz čuvanje izvornog izgleda i oblikovanja i radovima građevinske sanacije. Povijesne zgrade obnavljaju se cjelovito s okolišem (pristup, dvorište, vrt, voćnjak).

12. Interpolacija (nova izgradnja) u povijesnim naseljima mora biti usklađena s povijesnim objektima u svom okruženju, ne narušavajući komunikacije, siluetu, gabarite naselja. Pročelja objekata u povijesnim cjelinama treba oblikovati u skladu s lokalnim arhitektonskim oblikovanjem i autohtonim građevinskim materijalima.

13. Za sva naselja u kojima je evidentirana uglavnom nova izgradnja, ali očuvana tradicionalna prostorna organizacija i u manjem broju očuvane pojedinačne tradicijske okućnice potrebno je detaljnije inventarizirati prostornu matricu puteva i parcela i tradicijsku građevnu strukturu. Tradicijske građevne strukture moguće je prilagoditi suvremenim stambenim funkcijama, uz očuvanje vanjskih gabarita i materijala.

14. Na tradicijski uređenoj okućnici može se dozvoliti izgradnja nove stambene kuće samo uz uvjet potpunog očuvanja tradicijskog objekta i skladne interpolacije novog objekta. Stare kuće mogu poslužiti novoj namjeni – povremenog boravka, poslovnog prostora ili u turističke svrhe.

Članak 30.

IV. Mjere zaštite povijesnih građevina i sklopova (izvan zona naselja)

1. Sve povijesne građevine i sklopovi koji se nalaze u Popisu kulturnih dobara i na kartografskim prikazima bez obzira na njihov trenutni pravni status podliježu odredbama Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara.

2. Na prostoru oko povijesnih zgrada koje se ne nalaze u zoni zaštićenog naselja uspostavlja se zona neposredne zaštite kao zona ekspozicije prostora, uz sprečavanje nove izgradnje u njihovoj neposrednoj blizini.

3. Naročito se to odnosi na područje Starog grada Tounja s kapelom Sv. Ivana Nepomuka, koje je potrebno potpuno rekultivirati. Za to područje potrebno je izraditi kvalitetnu dokumentaciju prezentacije uz prethodna konzervatorskorestauratorska i arheološka istraživanja.

4. Kvalitetan graditeljski sklop na prostoru povijesnog naselja Tounj čine župna crkva Sv. Ivana Krstitelja i kurija župnog dvora. Zbog njihove spomeničke vrijednosti predviđaju se mjere konzervacije, restauracije, građevinske sanacije i rekonstrukcije, uz zaštitu užeg prostora na kojem se ne dozvoljava nova izgradnja. Posebne uvjete za sve potrebne zahvate na postojećoj strukturi propisat će nadležni Konzervatorski odjel u Karlovcu.

5. Posebnu pozornost treba dati mlinovima i ostacima mlinova (Orljak, Brletići, Tuk) kao najugroženijoj skupini za koje treba provesti detaljnija istraživanja, uz utvrđivanje mogućnosti za uključenje u projekt MAHE (malih hidroelektrana Hrvatske), ili u turističke svrhe.

6. Značajna karakteristika prostora općine Tounj su povijesne komunikacije s pratećom opremom. To su dvije trase Jozefinske ceste, poštanska cesta Ogulin-Slunj, povijesna cesta Tounj-Bosiljevo, kameni most u Zdencu, te niz bunara, česmi i izvora. Ovom dijelu kulturne baštine treba posvetiti posebnu pozornost uz detaljnu inventarizaciju, dokumentiranje, utvrđivanje sustava mjera zaštite, rekonstrukcije i građevinske sanacije, a u svrhu stavljanja u funkciju u turističke svrhe, kao i za lokalne potrebe stanovništva, kao jedinstvenog očuvanog sustava izvora čiste, pitke vode kraških ponornica.

7. Na području općine Tounj najviše je pojedinačnih kulturnih dobara koja su navedena u tabelarnom Popisu s postojećim statusom zaštite i prijedlogom statusa zaštite.

8. Najugroženije pojedinačne građevine su stari grad Tounj i kapela sv. Ivana Nepomuka zbog neposredne blizine kamenoloma i njihovog neodržavanja, te neadekvatne namjene. Ujedno je ugrožen i devastiran njihov neposredni okoliš infrastrukturom i novim gospodarskim građevinama neprihvatljivog sadržaja i oblikovanja. Potrebno je predvidjeti uklanjanje svih novih građevina u njihovom okruženju, provesti kompletna istraživanja, dokumentiranje i izradu detaljne dokumentacije za njihovu obnovu i prezentaciju.

9. Mlinovi na vodotocima

Novoevidentirani mlinovi uglavnom su u ruševnom stanju, čime je njihova ugroženost izrazita. Potrebno je hitno provesti detaljna istraživanja i dokumentiranje, stvoriti uvjete za njihovu obnovu, te predvidjeti stavljanje u gospodarsku i turističku funkciju.

10. Sakralne građevine

Najugroženije su kapela sv. I. Nepomuka u blizini postrojenja kamenoloma i ruševine crkve sv. Mihovila. Potrebno je provesti njihova istraživanja i zaštitu od daljnjeg propadanja.

11. Povijesne komunikacije s pratećim civilnim građevinama – mostovima, izvorima, bunarima, česmama treba posebno dokumentirati, istražiti, te utvrditi sustav mjera zaštite, rekonstrukcije i sanacije, u svrhu stavljanja u funkciju i u turističke svrhe.

12. Pojedinačne etnološke građevine

Provesti detaljnu inventarizaciju, dokumentaciju, utvrditi sustav mjera zaštite integralnih vrijednosti pojedinačnih građevina, sklopova, okućnica.

Članak 31.

V. Mjere zaštite arheoloških lokaliteta

1. Na području općine Tounj nalaze se samo evidentirani arheološki lokaliteti (osim Starog grada Tounja koji je preventivno zaštićen i špilje Zala koja je preventivno zaštićena) što je rezultat, prije svega, slabe istraženosti a ne važnosti pojedinih arheoloških lokaliteta. U svakom slučaju arheološki lokaliteti, istraženi i potencijalni, predstavljaju važan element kulturne baštine, značajan za povijesni i kulturni identitet prostora. Svi arheološki lokaliteti označeni su na karti u mj. 1:25000. Veoma rijetko su istraživani što je uglavnom odraz loše financijske situacije društva, ali i pristupa takvim kulturnim dobrima. Arheološka istraživanja i iskopavanja, te njihova prezentacija u turističke svrhe danas mogu biti veoma pogodan oblik promocije ali i financijske iskoristivosti za zajednicu.

2. Arheološka iskopavanja vršena su samo na manjem broju lokaliteta kao što su: Potok Tounjski - Bartolka, Crikvice, Bistrac Tounjski - Hajdučka špilja i Tounj - Špilja Zala. Ovdje bi trebalo posebno izdvojiti Špilju Zala (s nalazima iz doba paleolitika) kao najstariji arheološki lokalitet na području Karlovačke županije, te potrebu za njenim sustavnijim istraživanjima. Valja izdvojiti i arheološka istraživanja staroga grada Tounja, a zapravo njegovih ostataka devastiranih izgradnjom unutar kamenoloma i poduzeća IGM.

Vrlo važan lokalitet je i stari grad Ključ, ali su nažalost njegovi ostaci u blizini minski sumnjivog prostora.

Brojnost arheoloških lokaliteta nije velika, ali to je posljedica neistraženosti prostora, kao i male brojnosti stanovništva u selima, i napuštanja većine prostora općine Tounj, a arheološki lokaliteti se mahom očekuju u danas nepristupačnim dijelovima.

3. Upravo zbog stupnja neistraženosti arheološki se lokaliteti svrstavaju u grupu ugroženih i najmanje zaštićenih kulturnih dobara. Većina lokaliteta indicirana je na temelju slučajnih nalaza, no jedan broj čini skupina potencijalnih nalazišta, pretpostavljenih na temelju indikativnih toponima, geomorfološkog položaja, povijesnih podataka, kontinuiteta naseljavanja i sl.

4. Mjere zaštite podrazumijevaju:

- na dosad neistraženim arheološkim lokalitetima potrebno je provesti probna arheološka sondiranja, kako bi se mogle odrediti granice zaštite lokaliteta,
 - prioriteta istraživanja provoditi na područjima koja se namjenjuju intenzivnom razvoju infrastrukturnih sustava,
 - radi njihove identifikacije potrebno je obaviti detaljno kartiranje i dokumentiranje, na temelju istražnih radova i rekognosciranja na svim rekognosciranim područjima, prije građevinskih zahvata izgradnje infrastrukture ili drugih objekata, treba provesti arheološke istražne radove, sondiranja, radi utvrđivanja daljnjeg postupka,
 - u postupku ishođenja lokacijske dozvole treba obaviti arheološka istraživanja.
- Ukoliko se prilikom zemljanih radova nađe na predmete ili nalaze od arheološkog značenja, potrebno je radove odmah obustaviti, a o nalazima obavijestiti najbliži muzej ili nadležnu Upravu za zaštitu kulturne baštine.

Članak 32.**VI. Smjernice za istraživanja i obradu**

1. - izrada konzervatorske podloge za Orljak i dio naselja Tounj
- inventarizacija i arhitektonsko snimanje najvrednijih tipova tradicijskih kuća i okućnica s tabelarnog popisa
- inventarizacija i detaljna obrada mlinova i ruševina mlinova
- inventarizacija i detaljna obrada povijesnih komunikacija i prateće javne plastike
- konzervatorsko-restauratorska istraživanja starih gradova Tounj i Ključ
- arheološka istraživanja starog grada Tounj i Ključ
- arheološka istraživanja špilje Zala
- arheološka istraživanja kapele sv. Ivana Nepomuka.

Članak 33. se mijenja:**Članak 33.****7. POSTUPANJE S OTPADOM**

1. ~~Planom su evidentirane divlje deponije na području općine. Način sanacije postojećih divljih deponija otpada odredit će se elaboratom sanacije u skladu s posebnim zakonima. Planom gospodarenja otpadom Općine Tounj za razdoblje 2018. -2023. na području Općine Tounj nisu evidentirana divlja odlagališta otpada.~~
2. Za potrebe trajnog odlaganja komunalnog otpada potrebno je izgraditi veliko centralno odlagalište za potrebe Grada Ogulina te općina Josipdol, Tounj, Plaški i Saborsko – potrebne površine najmanje 7 ha.
3. Ovim Planom predložena je alternativna privremena lokacija deponije na području općine Tounj za koju je potrebno izvršiti geološka istraživanja.
U članku 33., Stavak 4, mijenja se i glasi:
4. Postupanje s otpadom predviđa se temeljiti na rješenjima ~~Studije gospodarenja otpadom Plana gospodarenja otpadom Općine Tounj za razdoblje 2018. – 2023. ;~~
- sakupljanjem i odvozom komunalnog otpada potrebno je obuhvatiti svu industriju i sva domaćinstava;
- za potrebe selekcije i ponovnog korištenja otpada potrebno je izgraditi lokalna sabirališta u centrima jedinica lokalne samouprave te centralni uređaj za selekciju iskoristivog otpada u Karlovcu;
- lokalna sabirališta u svakom naselju s više od 500 stanovnika;
- do ostvarivanja navedenih pretpostavki, sav se komunalni otpad odlaže na lokacije predloženih odlagališta, uz njihovo uređivanje u skladu sa standardima za tu vrstu građevina.
5. Odlaganje otpada na predložena odlagališta nije za jedinice lokalne samouprave obvezujuće, ali u slučaju odabira drugog odlagališta, alternativa mora površinom i ostalim uvjetima u konačnici odgovarati ukupnim potrebama općine.

Članak 34.**8. MJERE SPREČAVANJA NEPOVOLJNA UTJECAJA NA OKOLIŠ****8.1. Zaštita tla od zagađenja**

1. Radi biološke rekultivacije ekoloških sustava, a time i očuvanja estetskih vrijednosti krajobraznih cjelina potrebno je pošumljivati područja najvećeg pritiska na okoliš (područja gradnja infrastrukture, industrijskih zona i ostalih gospodarskih zona te područja gradnje građevina izvan građevinskog područja), područja s manjkom šumskih zajednica te područja degradiranih šuma.
2. Zaštita tla od onečišćenja štetnim tvarima treba se provoditi prioritarno u funkciji zaštite poljoprivrednog i šumskog zemljišta, radi proizvodnje hrane, zaštite zdravlja ljudi te radi održanja prirodne ravnoteže i biološke, odnosno, krajobrazne raznolikosti, a propisana je Zakonom o poljoprivrednom zemljištu, kao i sankcije za počinitelje onečišćenja.
3. Ograničeno je i korištenje gnojovke, dok se mineralna gnojiva, sredstva za popravak tla i sredstva za zaštitu bilja moraju primjenjivati u skladu s dozvolom za stavljanje u promet i drugim važećim propisima koja se na njih odnose. Primjena agrokemikalija mora se temeljiti na načelima integralne biljne proizvodnje, osobinama staništa i potrebama uzgajanih kultura.
4. Zahvati gradnje građevina za uzgoj stoke moraju se, radi sprečavanja negativnih utjecaja, planirati na odgovarajućoj udaljenosti od ruba područja predviđenog za razvoj naselja, a preporuča se da udaljenosti koje se utvrđuju Prostornim planom općine ili grada ne budu manje od:
Broj uvjetnih grla Minimalna udaljenost

10 – 15	100 m
16 – 100	150 m
101 – 300	300 m
301 i više	500 m
5. Minimalne udaljenosti građevina za uzgoj stoke i drugih građevina namijenjenih intenzivnoj poljoprivrednoj proizvodnji od prometnica preporučuju se:
od državne ceste 100 m
od županijske ceste 50 m
od lokalne ceste 30 m
6. Biljna proizvodnja i uzgoj stoke na obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvima za potrebe vlastitog domaćinstva može se dozvoliti i unutar naselja, pod uvjetom da se ne radi o naselju, centralnoj zoni naselja, odnosno, području posebnih režima zaštite. Udaljenost zgrada centralne zone naselja iz članka 7. odredbe 7.12., odnosno, područja posebnih režima zaštite treba biti minimalno 500 metara.
7. Građevine koje se grade za potrebe obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava prema svom utjecaju na okoliš mogu biti:
 - bez izvora onečišćenja: - spremišta poljoprivrednih proizvoda, spremišta poljoprivrednih strojeva, šupe, sjenici i sl.
 - sa izvorom onečišćenja: - staje, svinjci, kokošinjci, kunićnjaci i sl.

Članak 35.

8.2. Zaštita podzemnih voda

1. Studijom zaštite voda na području Karlovačke županije bit će predložena rješenja te problematike i za područje općine Tounj. Ta rješenja bit će obavezna za primjenu.
2. S obzirom da je prostor općine Tounj prepoznat kao područje potencijalnih zaliha podzemnih voda nove namjene i sadržaje na tom području potrebno je uvoditi s posebnom pozornošću i uz mjere zaštite okoliša. To pretpostavlja ekstenzivan način poljoprivredne proizvodnje, pošumljavanje nekvalitetnih poljoprivrednih površina, sustavno rješavanje problema odlaganja otpada, odvodnju i pročišćavanje otpadnih voda naselja te drugih sadržaja koji nepovoljno utječu na okoliš.
3. Potrebno je riješiti i istražiti zaštitu ležišta podzemne pitke vode. Potrebno je provesti zaštitu potencijalnih izvorišta, utvrđivanje njihovih slivnih područja te određivanje granica zona zaštite s mjerama zaštite.
4. Do dovršenja postupka zaštite rijeke Mrežnice u kategoriji parka prirode/regionalnog parka, a potom i izrade Prostornog plana područja posebnih obilježja, vode slivnog područja rijeke Mrežnice mogu se koristiti isključivo za lokalnu vodoopskrbu i navodnjavanje područja uz rijeku.
5. Potrebno je pratiti sve značajnije onečišćivače vodotoka u i izvan općine.
6. Prioritetne mjere zaštite voda od onečišćenja su:
 - analiza stanja odvodnje i predtretmana otpadnih voda pojedinih gospodarskih subjekata i zona s prijedlogom tehničkih rješenja sanacije i rekonstrukcije ili izgradnje novih uređaja.
7. Radi zaštite podzemnih voda potrebno je prilikom izdavanja lokacijskih dozvola propisati i mjere zaštite:
 - izgraditi sustave za odvodnju otpadnih voda od vodonepropusnih elemenata,
 - oborinske vode s prometnih površina i parkirališta odvoditi putem slivnika s taložnicama u javnu kanalizaciju,

– naročitu pažnju posvetiti kod uređenja groblja da se drenažu i odvodnju izvede u javnu kanalizaciju, tj. Da se ne ugrožavaju okolna naseljena područja. Planom je predviđeno formiranje zone zaštite oko izvorišta pitke vode.

8. Smjernice za zaštitu od štetnog djelovanja voda i za zaštitu voda:

Glavni vodotoci na području općine su: Mrežnica, Tounjčica, Globornica i Bistrica. Po klasifikaciji su svi vodotoci lokalnog značenja. Mrežnica je vodotok I. reda, a svi ostali (Tounjčica s pritokama Kamenica i Rudnica te izvorišta Bistrice i Globornice) su vodotoci II. reda.

Mrežnica prolazi istočnom granicom između općine Tounj i općine Barilović te Grada Slunja. Tounjčica, lijeva pritoka Mrežnice, cijelim svojim tokom od izvora u podnožju Krpel gore na zapadnoj strani općine do utoka nalazi se na području općine Tounj.

Globornica sa svojim izvorištem u Gerovu Tounjskom također djelomično prolazi sjevernim dijelom područja općine Tounj. Osim gore navedenih vodotoka na području općine Tounj formira se i potok Kukača. Na cijelom području općine Tounj postoji mnoštvo izvorišta, pa posebnu brigu treba voditi o zaštiti površinskih voda od zagađenja, jer je dokazana podzemna povezanost Globornice i Bistrice s rijekom Dobrom, a Mrežnice s rijekom Koranom.

Zaštiti od štetnog djelovanja voda je zadatak voditi brigu o osiguranju dovoljnog proticajnog profila vodotoka, o pronosima nanosa, o eroziji korita.

Potrebno je rezervirati koridor u širini cca 20 m uz lijevu obalu Mrežnice (granica općine) i uz lijevu i desnu obalu Tounjčice radi njihovog tehničkog i gospodarskog održavanja te izvođenja eventualne regulacije. Uza sve ostale vodotoke (Globornica, Bistrica, Kukača) također treba osigurati pojas širine cca 10 m uz njihove desne i lijeve obale za njihovo tehničko i gospodarsko održavanje, a uz manje kanale širinu od 5 m.

Treba omogućiti radove redovnog održavanja na dostupnim lokacijama uz vodotoke (mlinovi, brane, špilje i dr.). Ovdje se ne radi o regulacijskim zahvatima već o najnužnijim radovima održavanja - krčenje, popravci objekata na obali i u koritima i dr.

Važno je voditi brigu o veličinama mostova i propusta koji se izvode na vodotocima tako da oni svojim profilom ne bi stvarali uspore uzvodno i radi njihovog lakšeg održavanja.

Na gotovo svim vodotocima postoje mlinice o kojim se treba voditi brigu kako zbog proizvodnje zdrave hrane tako i zbog turističke atrakcije istih. Posebnu pažnju treba obratiti na sedrene kaskade na rijeci Mrežnici na koje utjecaj ima bilo kakovo zagađenje površinskih voda ili njihova značajnija promjena, pa zato još jednom treba naglasiti važnost zaštite voda od zagađivanja, a najugroženija je Tounjčica od izvorišta podno naselja Tounj.

Svi vodotoci su uglavnom kanjonskog tipa korita i plave samo neposredno zaobalje u kanjonu i zato nema posebnih potreba za obranom od poplava.

Prioritet treba dati kanalizaciji Tounja i naselja oko njega i uređaju za pročišćavanje otpadnih voda. Do tog momenta postojeće gospodarske i druge objekte, koji ispuštaju zagađene otpadne vode treba pojačano kontrolirati i kroz objekte za predtretman istih, uz dovoljno pročišćavanje, upustiti u prirodne vodotoke. Prilikom zahvata na uređenju i regulaciji vodotoka sa ciljem sprečavanja štetnog djelovanja voda (nastavak bujica, poplava i erozije) treba planirati zahvat na način da se zadrži doprirodno stanje vodotoka, treba izbjegavati geometrijske i pravocrtne regulacije vodotoka.

Članak 36.

8.3. Zaštita zraka

1. Na području Općine Tounj izvori onečišćavanja zraka su:

- stacionarni – kamenolom Tounj
- pokretni – motorna vozila (kamioni koji prevoze kamen) te postojeća željeznica.

2. Potrebno je vršiti praćenje i utvrđivanje kakvoće zraka, emisije i izvora emisija mjerenjem razine onečišćenosti zraka u naselju Tounj, a naročito stacionarnog i pokretnih izvora: kamenoloma, željezničke pruge, županijske ceste i državne ceste.

3. Potrebno je odrediti lokacije postaja za mjerenje onečišćenosti zraka u naseljima i industrijskim područjima u lokalnoj mreži, donijeti program mjerenja razine onečišćenja te osigurati uvjete njegove provedbe.

4. Kamenolom Tounj mora biti opremljen i održavan tako da ne ispušta u zrak onečišćujuće tvari u količinama koje mogu ugroziti zdravlje ljudi, kakvoću življenja i okoliš.

5. Obavezno je ugraditi uređaje za smanjenje emisije onečišćenja zraka u Kamenolomu Tounj te redovito nadzirati njihov rad.

Članak 37.

8.4. Zaštita od buke

1. Udaljenost građevina i sadržaja koji mogu biti izvor prekomjerne buke potrebno je odrediti mjerljivim parametrom u odnosu na zone koje se želi štititi.

2. Radi zaštite od buke te stvaranja zvučnih barijera potrebna je između željezničke pruge te stambenih dijelova naselja sadnja visokog zelenila. Ovim Planom predlaže se da se na građevnim česticama koje se nalaze uz koridore koji su ugroženi bukom, (cesta, željeznica), sadi drveće u širini od min. 10 m, a izgradnja planira u dubini građevne čestice što više odmaknuta od izvora buke.

3. Radi zaštite od buke u pojasu južno od kamenoloma predlaže se sadnja visokog zelenila u širini min 20 m da bi se stvorila barijera od buke i prašine prema naselju.

Članak 38., se mijenja:

Članak 38.

8.5. Zaštita od požara

1. Pridržavajući se odredbi propisa, planom su osigurani vatrogasni prilazi do svih građevina. Lokacijskim dozvolama treba osigurati prilaze i vatrogasne pristupe te površine za rad vatrogasne tehnike u skladu s odredbama Pravilnika o uvjetima za vatrogasne pristupe (N.N. 35/94, **55/94, 142/03**).

2. Planom su osigurani koridori cjevovoda za količine vode potrebne za gašenje požara u skladu sa odredbom Pravilnika o tehničkim normativima za hidrantsku mrežu za gašenje požara. (Sl. list 30/91., preuzet Zakonom o normizaciji NN 55/96, **08/06**).

3. U svrhu sprečavanja širenja požara na susjedne zgrade, zgrada mora biti udaljena od susjednih zgrada najmanje 4 m ili manje, ako se dokaže, uzimajući u obzir požarno opterećenje, brzinu širenja požara, požarne karakteristike materijala zgrada, veličinu otvora na vanjskim zidovima zgrada i dr., da se požar neće prenijeti na susjedne zgrade, ili mora biti odvojena od susjednih zgrada požarnim zidom vatrootpornosti najmanje 90 minuta, koji, u slučaju da zgrada ima krovnu konstrukciju (ne odnosi se na ravni krov vatrootpornosti najmanje 90 minuta), nadvisuje krov zgrade najmanje 0,5 m ili završava dvostranom konzolom iste vatrootpornosti dužine najmanje 1 m ispod pokrova krovništa, a koji mora biti od negorivog materijala najmanje na dužini konzole. Radi omogućavanja spašavanja osoba iz zgrade i gašenja požara na zgradi i otvorenom prostoru, zgrada mora imati vatrogasni prilaz određen prema posebnom propisu, a prilikom gradnje ili rekonstrukcije vodoopskrbnih mreža mora se, ukoliko ne postoji, predvidjeti vanjska hidrantska mreža.

Članak 39. se briše:

Članak 39.

8.6. Zaštita od ratnih opasnosti

~~1. Prema procjeni ugroženosti pučanstva i materijalnih dobara i procjeni vlastitih mogućnosti za zaštitu i spašavanje Karlovačke županije od ratnih opasnosti, tehničkotehnoloških nesreća i elementarnih nepogoda zaštita i spašavanje će se rješavati izradom zaklona (podruma) gdje god je to moguće s obzirom na geološko-hidrološke uvjete.~~

9. MJERE PROVEDBE PLANA**9.1. Obveza izrade dokumenata prostornog uređenja****Članak 40. se mijenja:****Članak 40.**

1. Obuhvati obavezne izrade Prostornog plana područja posebnih obilježja za Park prirode Mrežnica - Tounjčica (po dovršenju postupka zaštite) te urbanističkih planova uređenja **na području Općine Tounj za središte općine – Tounj kao sjedišta Općine, za zaselak Orljak kao povijesne ruralne cjeline i za zonu gospodarske namjene – planirane (I2) u Zdencu** označeni su na kartografskom prikazu br. 3.2 – Uvjeti korištenja i zaštite prostora, a obuhvati urbanističkih planova uređenja i na kartografskim prikazima građevinskih područja naselja.

2. Popis i površina obuhvata obavezne izrade detaljnijih planova:

1. UPU naselja Tounj	59,48-85,29 ha
2. UPU povijesne ruralne cjeline Orljak	18,55 ha
3. UPU zone gospodarske namjene – planirane (I2) u Zdencu	4,10 ha
4. UPU poduzetničke zone "Vrtača"	7,60 ha
5. UPU poduzetničko-proizvodne zone Kamenica	0,50 ha
6. UPU zone izgrađenog građevinskog zemljišta u Skradniku	2,00 ha

- izrade sljedećih dokumenata prostornog uređenja užih područja:

1. UPU 1 - UPU naselja Tounj (obuhvata 54,83 ha) – građevinska područja naselja oznake N64 i zona gospodarske namjene I2₁(izgrađeno 45,3 ha),
2. UPU 2 - UPU povijesne cjeline Orljak (obuhvata 12,74 ha)– građevinska područja naselja oznake N57 u naselju Rebrovići – izgrađeno 9,84 ha,
3. UPU 3 - UPU zone gospodarske namjene - (I2₂) u Zdencu (obuhvata 4,08 ha) – izdvojeno građevinsko područje gospodarske namjene (I2-2) – izgrađeno 0,23 ha,
4. UPU 4 - UPU zone gospodarske namjene - (I1₂) u Zdencu (obuhvata 8,83 ha) – izdvojeno građevinsko područje gospodarske namjene (I1-2) – izgrađeno 7,56 ha + neizgrađeno 1,27 ha,
5. UPU 5 - UPU zone gospodarske namjene - (I1₃) u Kamenici Skradničkoj (obuhvata 0,51 ha) – izdvojeno građevinsko područje gospodarske namjene (I1-3 –neizgrađeno 0,51 ha,
6. UPU 6 - UPU groblja u naselju Tounj – (G1) (obuhvat 2,72 ha) – izgrađeno 1,21 ha,
7. UPU 7 - UPU zone turističke namjene u naselju Gerovo Tounjsko – (T3₁) (obuhvat 2,67 ha) – izdvojeno građevinsko područje turističke namjene - neizgrađeno,
8. UPU 8 - UPU zone turističke namjene u naselju Zdenac – (T3₂) (obuhvat 1,61 ha) – izdvojeno građevinsko područje turističke namjene – neizgrađeno,
9. UPU 9 - UPU zone turističke namjene u naselju Rebrovići – (T3₃) (obuhvat 1,75 ha) – izdvojeno građevinsko područje turističke namjene – neizgrađeno,
10. UPU 10 - UPU zone turističke namjene u naselju Kamenica Skradnička – (T3₄) (obuhvat 1,82 ha) – izdvojeno građevinsko područje turističke namjene – neizgrađeno,

3. Čitavo područje unutar obuhvata obavezne izrade urbanističkog plana uređenja smatra se građevinskim područjem naselja **ili izgrađene strukture van građevinskih područja**.

4. Na područjima obuhvata izrade UPU-a do izrade tih planova ne mogu se izdavati **lokacijske i građevinske dozvole** za novu gradnju osim za zgrade unutar izgrađenog građevinskog područja **naselja i izgrađenog izdvojenog građevinskog područja**.

5. Obuhvat obavezne izrade Prostornog plana područja posebnih obilježja za park prirode/regionalnog parka Mrežnica – Tounjčica po dovršenju postupka zaštite iznosi cca 1.155,6 ha unutar Općine Tounj. Na područjima obuhvata izrade PPPPO-a mogu se izdavati lokacijske **i građevinske** dozvole unutar ovim Planom predviđenih građevinskih područja naselja **i usvojenih UPU-a**.

Članak 41. se mijenja:**Članak 41.****9.2. Provedbene odredbe i upravni postupak pri zaštiti nepokretnih kulturnih dobara**

1. Provedbene odredbe i upravni postupak pri zaštiti nepokretnih kulturnih dobara definiraju se iz zakonskih odredbi:

- Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara (NN br. 69/99, 151/03, 157/03, ispravak NN 87/09, **88/10, 61/11, 25/12, 136/12, 157/13, 152/14, 98/15, 44/17, 90/18, 32/20, 62/20**)

- ~~Zakona o prostornom uređenju i gradnji, NN 76/07, 38/09, 5/11, Zakon o prostornom uređenju (NN 153/13, 65/17, 114/18, 39/19, 98/19, Zakon o gradnji 153/13, 20/17, 39/19, 125/19, 125/24).~~

- Obavezna uputa o zoniranju zaštićenih povijesnih cjelina gradova i ostalih naselja (Ministarstvo kulture, Uprava za zaštitu kulturne baštine, (1995., 1998.).

2. Zakonskim odredbama utvrđuju se obvezni upravni i neupravni postupci, te način i oblici zahvata u zaštićenim cjelinama, pojedinačnim zgradama i građevinskim sklopovima, arheološkim lokalitetima i zonama, te u kontaktnim područjima (parcelama, kultiviranim ili prirodnim krajobrazima koji okružuju spomeničku baštinu).

3. Posebni konzervatorski postupak provodi se za sljedeće zahvate na zgradama, sklopovima, predjelima i lokalitetima: održavanje postojećih zgrada, dogradnje, preoblikovanja, adaptacije na povijesnim zgradama, rušenja, nova gradnja na zaštićenim parcelama ili predjelima, radovi na arheološkim lokalitetima.

4. Za sve radnje na koje je ovim Planom utvrđena obveza zaštite nadležna ustanova za zaštitu kulturne baštine (Ministarstvo kulture, Uprava za zaštitu kulturne baštine, Konzervatorski odjel u Karlovcu i Odjel za arheologiju u Zagrebu) utvrđuju sljedeće:

- posebne uvjete (u postupku izdavanja lokacijske dozvole)
- prethodno odobrenje (u postupku izdavanja građevinske dozvole)
- konzervatorski i arheološki nadzor u svim fazama radova.

5. Kategoriju zaštićenih kulturnih dobara imaju sve zgrade koje su u ovom Planu: registrirani spomenici (R), preventivno zaštićeni (P), predloženi za zaštitu (PZ) i zaštićeni ovim prostornim planom (ZPP). Na prostoru općine Tounj nema registriranih kulturnih dobara.

Za sve vrednije zgrade, zone i lokalitete utvrđene provedenom inventarizacijom na ovom planu Konzervatorski odjel u Karlovcu po službenoj dužnosti će pokrenuti postupak dokumentiranja i donošenja rješenja o zaštiti.

Po donošenju odgovarajućeg rješenja primjenjivat će se iste mjere i postupci kao i za trajno zaštićene objekte. Sastavni dio odredbi za provođenje je i popis kulturnih dobara (točka 3.4.4.1. ovog plana) u kojem je izražen i status zaštite (R, P, PZ, ZPP) važan za provođenje mjera zaštite navedenih u ovim odredbama.

6. Provedbene odredbe i upravni postupak na zaštiti svih kulturnih dobara (i moguću izgradnju u kontaktnim zonama zaštite) temelje se na konzervatorskim uvjetima i mjerama zaštite (Poglavlje 4., točke 4.2. do 4.5.)

7. Za ruralna naselja: Orljak, Stanišići, Gerovo svi zahvati koji podliježu lokacijskoj i građevinskoj dozvoli moraju se provoditi uz posebne uvjete i prethodnu dozvolu Uprave za zaštitu kulturne baštine, Konzervatorskog odjela u Karlovcu.

8. Za novu gradnju u kontaktnim zonama propisuju se sljedeći opći uvjeti:

- svaki novi objekt treba uspostaviti skladan odnos sa zatečenim tipom izgradnje na mikrolokaciji,
- stambene zgrade u pravilu se postavljaju dužim pročeljem prema ulici,
- maksimalna visina je P+1, s dvostrešnim krovom položenim u smjeru duže osi, nagiba 35-45, pokrivenog crijepom,
- tlocrt treba biti pravokutan, bez velikih terasa, lukova na pročeljima,
- završna obrada pročelja drvo ili glatka žbuka u zemljanim tonovima,
- drvena stolarija pravokutna s okomito postavljenom dužom osi,
- gospodarske zgrade pravokutnog tlocrta, prizemne, dvostrešnog krova, smještene na parceli iza stambene u skladnom arhitektonskom sklopu,
- ograde drvene ili autohtone živice.

9. Oko pojedinačnih zaštićenih ili evidentiranih spomenika ne dozvoljava se nova izgradnja. Posebne uvjete za zahvate na postojećoj strukturi određuje nadležni Konzervatorski odjel u Karlovcu. Ova odredba uglavnom se odnosi na zaštićene prostore starih gradova, crkvi, kapela i mostova.

10. Najmanja granica zaštite pojedinačne povijesne zgrade je pripadajuća parcela ili njezin povijesno vrijedni dio. Mjere zaštite primjenjuju se na zgrade i parcele: registrirane (R), preventivno zaštićene (P), prostornim planom predložene za zaštitu (PZ), zaštićene planom (ZPP).

11. Na dosad neistraženim arheološkim lokalitetima potrebno je provesti probna arheološka sondiranja, kako bi se mogle odrediti granice zaštite lokaliteta, prioritarna istraživanja provoditi na područjima koja se namjenjuju

intenzivnom razvoju infrastrukturnih sustava, radi njihove identifikacije potrebno je obaviti detaljno kartiranje i dokumentiranje, na temelju istražnih radova i rekognosciranja na svim rekognosciranim područjima, prije građevinskih zahvata izgradnje infrastrukture ili drugih objekata, treba provesti arheološke istražne radove, sondiranja, radi utvrđivanja daljnjeg postupka, u postupku ishođenja lokacijske dozvole treba obaviti arheološka istraživanja.

Ukoliko se prilikom zemljanih radova naiđe na predmete ili nalaze od arheološkog značenja, potrebno je radove odmah obustaviti, a o nalazu obavijestiti najbliži muzej ili nadležnu Upravu za zaštitu kulturne baštine.

12. U zoni kulturnog krajolika sve zahvate i infrastrukturne objekte poput mostova, propusta, prijelaza treba izvoditi uz posebne uvjete i prethodno odobrenje nadležnog Konzervatorskog odjela u Karlovcu.

13. Uskladiti planove i programe gospodarskih i društvenih djelatnosti u prostoru s radom znanstvenih i stručnih institucija.

14. Turistički valorizirati i sadržajno osmisliti očuvane ruralne cjeline, osmisliti putove i trase kulturne i prirodne baštine uz afirmaciju autohtonih proizvoda, običaja i ostalih kulturnih vrijednosti.

Članak 42.

9.3. Primjena posebnih razvojnih i drugih mjera

1. Planirana primjena posebnih mjera za poticanje razvoja bazira se za općinu Tounj na činjenici da se ona nalazi u ruralnom području, te u brdsko-planinskom području (prostori iznad 300 m n.m.), te da je cijeli prostor općine u području od posebne državne skrbi (II. skupina). Na području općine predviđaju poticajne mjere na razini nacionalnog programa obnove i razvoja uz razrađenu strategiju razvitka na županijskoj i lokalnoj razini, u cilju postupnog smanjivanja nesrazmjera i zaostajanja u odnosu na druga područja i daljnjeg ravnomjernog razvitka, te stvaranja pretpostavki za bolji standard življenja.

Provedba i razrada navedenih mjera provodit će se putem programa mjera za unapređenje stanja u prostoru. Planom građenja i održavanja građevina od županijskog interesa (škole, zdravstvene ustanove, prometnice, opskrba i sl.) i komunalne infrastrukture poticati će se razvoj te zadržavati i privući stanovništvo.

2. Programom prostornog uređenja RH brdskoplaninskim područjem načelno su određeni prostori iznad 300 m i područja za koja je zbog loših gospodarskih i demografskih prilika nužna izrada posebnih sveobuhvatnih programa razvoja. S ciljem postupnog smanjivanja nesrazmjera u stupnju razvijenosti te saniranja lošeg demografskog stanja potrebno je maksimalno poticati izgradnju i korištenje prostora kroz:

- izradu dokumenata koji će poslužiti kao pregledan ponudbeni materijal za ulaganja te kao osnova za utvrđivanje poticajnih mjera i planskog okvira budućih aktivnosti u tom prostoru;
- intenzivno praćenje stanja komunalne infrastrukture izradom Izvješća o stanju u prostoru i planiranjem ulaganja u Programima mjera unapređenja stanja u prostoru;
- kontroliranu izgradnju izvan granica građevinskog područja te njeno usmjeravanje u naselja s manje od 200 stanovnika (stimuliranje poreznom i gospodarskom politikom);
- aktivnu politiku poticanja poljoprivredne proizvodnje;

3. Zakonom proglašeno područje posebne državne skrbi II. grupe obuhvaća cijelo područje općine Tounj. Prioritet je stvaranje optimalnih uvjeta koji bi trebali ubrzati obnovu i poticati razvitak:

- što prije riješiti status izbjeglica s drugih područja bivše države;
- obnova i izgradnja infrastrukturnih sustava kroz odabir prioriteta koji će poslužiti kao osnova za usmjeravanje ostalih vrsta izgradnje;
- odrediti prioritete za sadržaje od vitalnog značaja sukladno gospodarskim parametrima, potencijalnim središtima razvoja i globalnoj koncepciji područnog razvitka te regionalnim i državnim strateškim interesima;
- osnažiti razvitak stočarstva na većim površinama;
- usmjeriti različitim poticajima stručne kadrove na područja posebne državne skrbi kao pretpostavku inovacijskog procesa, novog načina rada i kvalitete života.

Članak 43. se mijenja:

Članak 43.

9.4. Zahtjevi zaštite i spašavanja

1. Zaštita od poplava

Područja u kojima postoji opasnost od plavljenja bujičnim vodama treba predvidjeti za namjene koje nisu osjetljive na plavljenje. U područjima gdje je prisutna opasnost od plavljenja bujičnih voda, a prostorno

planskom dokumentacijom je dozvoljena gradnja objekti se moraju graditi od čvrstog materijala na način da dio objekta ostale nepoplavljen i za najveće vode. Potrebno je zaštititi postojeće lokalne izvore vode, bunare, cisterne, koji se moraju održavati i ne smiju zatrpavati ili uništavati na drugi način.

Također je potrebno zaštititi objekte tradicionalne seoske prerade kao vodenice, bunare i sl.

Trebalo bi ograničiti podizanje ograda i potpornih zidova u zoni zaštite vodotoka, odnosno izvođenje drugih radova koji bi mogli smanjiti propusnu moć korita vodotoka, onemogućiti čišćenje i održavanje vodotoka ili ga ugroziti na neki drugi način. Građevinske mjere zaštite od poplava uključuju građenje regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina, kao i obavljanje svih potrebnih radova gospodarskog i tehničkog održavanja vodotoka, vodnog dobra i vodnih građevina, te sustavnog obavljanja tehničkog promatranja ključnih vodnih građevina.

2. Zaštita od potresa

Projektiranje, proračun i konstruiranje armirano-betonskih konstrukcija zgrada i inženjerskih objekata se kod nas računa prema Pravilniku o tehničkim normativima za izgradnju objekata visokogradnje u seizmičkim područjima (Sl. 31/81, 49/82, 29/83, 20/88 i 52/90 u daljem tekstu HRN). Početkom 1993. izašla je prva radna verzija Europskih normi za dimenzioniranje objekata pri djelovanju potresa (European pre-norm ENV 1998-1-1;2;3 ili skraćeno EC8 1-1;2;3) koja je još u fazi procjene primjenjivosti i usklađivanja sa nacionalnim propisima. Tendencija je da se u Hrvatskoj pri izračunu konstrukcija pređe na europske norme. Prema privremenoj seizmološkoj karti prostor na kojem se nalazi Općina spada u VII. Seizmološku zonu pa bi se buduća gradnja na tome području trebala fokusirati na Europske norme za izračune konstrukcija.

Posebni uvjeti i mjere zaštite:

- mjere građenja kojima se ograničava gustoća izgradnje, namjena i visina zgrada, te međusobna udaljenost u naseljima,
- osigurati prohodnost prometnica u slučaju rušenja zgrada,
- mjere spašavanja, sanacije i ponovne uspostave funkcije zgrada, građevina i infrastrukturnih sustava, a posebno osiguranje mogućnosti organizacije prometa u jednoj razini zoni dvovisinskih križanja, mjere organizacije i provedbe zaštite za vrijeme trajanja opasnosti,
- u građevinama društvene infrastrukture, športsko-rekreacijske, zdravstvene i slične namjene koje koristi veći broj različitih korisnika, osigurati prijem priopćenja nadležnog županijskog centra 112 o vrsti opasnosti i mjerama koje je potrebno poduzeti.

3. Zaštita od epidemija

Održavati uvjete za izgradnju gospodarske građevine za uzgoj životinja te minimalne udaljenosti od pojasa stambenog i stambenoposlovnog objekta. Gospodarske građevine za uzgoj životinja ne smiju se graditi u radijusu od 500 m oko potencijalne lokacije vodocrpilišta. Obzirom na pojavu bolesti kao što su ptičja gripa, a posebno svinjska kuga tamo gdje je to još moguće potrebno je u van gradskim naseljima spriječiti širenje istih i njihovo spajanje, odnosno ostaviti razmake koji omogućavaju stvaranje dezinfekcijskih barijera - koridora.

4. Zaštita od tehničko-tehnološke katastrofe izazvane nesrećama u gospodarskim objektima

U blizini lokacija gdje se proizvode, skladište, prerađuju, prevoze, sakupljaju ili obavljaju druge radnje s opasnim tvarima ne preporuča se gradnja objekata u kojem boravi veći broj osoba (dječji vrtići, škole, sportske dvorane, stambene građevine i sl.). Nove objekte koji se planiraju graditi u kojima se pojavljuju opasne tvari potrebno je locirati na način da u slučaju nesreće ne ugrožavaju stanovništvo (rubni dijelovi poslovnih zona) te obavezivati na uspostavu sustava za uzbunjivanje i uvezivanje na 112.

5. Zaštita od tehničko-tehnološke katastrofe izazvane nesrećama u prometu

U neposrednoj blizini prometnica, odnosno u apsolutnom doseg maksimalne prevožene količine ne preporuča se gradnja objekata u kojem boravi veći broj osoba (dječji vrtić, škole, sportske dvorane, stambene građevine i sl.). Od značajnijih mjera koje treba poduzeti je spriječiti daljnji razvoj naselja uz prometnice, stanovništvo educirati za postupanje u slučaju nesreće s opasnim tvarima, a prijevoznike takvih opasnih tvari dodatno educirati i nadzirati.

6. Minski sumnjive površine

Na području Općine još uvijek postoji minski sumnjiva površina. ista je obilježena i označena, razminiranje se provodi na temelju godišnjeg plana razminiranje koji radi Hrvatski centar za razminiranje koji je i odgovoran za obilježavanje minski sumnjivih površina.

7. Sklanjanje

~~U općini Josipdol Tounj nema skloništa pojačane, osnovne ili dopunske zaštite. Postoje podrumski zakloni, odnosno komunalni objekti ispod površine tla koji se mogu prilagoditi za sklanjanje. Do donošenja novih~~

~~propisa o mjerama zaštite od elementarnih nepogoda i ratnih opasnosti potrebno je u suradnji s nadležnim državnim tijelom primjenjivati "Pravilnik o mjerama zaštite od elementarnih nepogoda i ratnih opasnosti u prostornom planiranju i uređivanju prostora (NN br. 29/83, 36/85, 42/86 u dijelu koji nije u suprotnosti sa važećim odredbama Zakona o unutarnjim poslovima). U skladu s "Pravilnikom o kriterijima za određivanje gradova i naseljenih mjesta u kojima se moraju graditi skloništa i drugi objekti za zaštitu" (NN 2/91). Do donošenja propisa kojima će se detaljnije riješiti problematika zaštite i sklanjanja ljudi i materijalnih dobara Općina je dužna osigurati alternativne lokacije za sklanjanje ljudi, materijalnih i drugih dobara. Sukladno navedenom Općina neće graditi nova skloništa za potrebe sklanjanja ljudi, već će se stanovništvo sklanjati u kućnim skloništim, podrumima i postojećim javnim objektima koji se mogu uz odgovarajuću edukaciju korisnika i brzu prilagodbu, pretvoriti u adekvatne prostore za sklanjanje".~~

Sukladno zakonu o sustavu civilne zaštite (NN82/15, 118/18, 31/20 te 21/21) stanovništvu se osigurava sklanjanje upućivanjem u najbližu namjensku građevinu za sklanjanje ili u drugi pogodan prostor koji omogućava optimalnu zaštitu sa ili bez prilagodbe (pdorumske i druge prostorije u građevinama koje su prilagođene za sklanjanje te komunalne i druge građevine ispod površine tla namijenjene javnoj uporabi kao što su garaže, trgovine i drugi pogodni prostori.)

Članak 44. se mijenja:

Članak 44.

III. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Na lokacijske dozvole izdane prije stupanja na snagu ove Odluke, primjenjuju se odredbe BROJ 43/2011. GLASNIK KARLOVAČKE ŽUPANIJE 47 odredbe ~~čl. 118. važećeg~~ Zakona o prostornom uređenju ~~i gradnji~~. Neposredno provođenje Plana moguće je za sve vrste postojećih i planiranih prometnica cestovnog i željezničkog prometa te vodova komunalne infrastrukture planiranih u pojasevima tih prometnica kao i pratećih komunalnoinfrastrukturnih objekata, uređaja i postrojenja koji se nalaze u obuhvatu Prostornog plana, a izvan obuhvata UPU-a, bilo da su im koridori ucrtani ili ne. Za prometnice i vodove komunalne infrastrukture s pratećim komunalnim objektima, uređajima i postrojenjima koji se nalaze unutar obuhvata detaljnijih planova (UPU), lokacijske dozvole mogu se izdati isključivo na temelju i u skladu s urbanističkim planovima uređenja unutar kojih se nalaze.

Za sve prometne i komunalnoinfrastrukturne vodove, građevine, uređaje i postrojenja za koje su izdane lokacijske dozvole odnosno rješenja o uvjetima građenja, a nalaze se u području za koje je predviđeno da će se izraditi plan užeg područja, oni predstavljaju obvezu u izradi tih planova.